

Samo en Tito je na svetu — lahko smo srečni, da je naš

Delegati IV. kongresa Socialistične zveze so obiskali vse občinske odbore OF

Vsi delegati nedavnega IV. kongresa Socialistične zveze delovnih ljudi iz okraja Celje-okolica so obiskali slednji občinski odbor OF, kjer so predavali o delu kongresa in o deklaraciji, ki jo je kongres prinesel. Predavanj so se udeležili frontni funkcionarji, predstavniki množičnih organizacij in društev. Tako je na področju okraja tako predavanja obiskalo nad 1300 ljudi.

Najbolj pripravljena in najbolj obiskana predavanja so bila v Slovenskih Konjicah, Zrečah, Šjorah in Dobrni.

V Slovenskih Konjicah so razpravljali poleg drugega tudi o tem, kako bo Socialistična zveza vzdrževala zveze s socialističnimi političnimi organizacijami v svetu. Sklenili so podrobno preštudirati statut Zveze, zlasti še tisto točko, ko govori o vzgoji novih rodov.

Z zborovanja rezervnih oficirjev okraja Celje-okolica

Osnovna naloga Društva rezervnih oficirjev je:

DVIG VOJNO-STROKOVNEGA ZNANJA

Po končanih občnih zborih vseh pododborov na področju okraja Celje-okolica so se v nedeljo sestali delegati teh pododborov in člani okrajnega odbora v nedeljo na svojo prvo letno redno skupščino, kjer so podali obračun svojega dela, izvolili nov okrajni odbor, odbor časti in nadzorni odbor ter sprejeli sklepe za nadaljnje delo.

Po pregledu zunanjih in notranjih dogodkov je sekretar okrajnega odbora v svojem izčrpnem poročilu poročal o uspehih in pomanjkljivosti v delu združenja v prvem letu obstoja.

Rezervni oficirji okraja Celje-okolica, ki so lansko leto meseca marca z navdušenjem sprejeli iniciativo za ustanovitve svoje organizacije, so takoj pristopili k svoji odgovornosti k delu v zavesti, da je osnovna njihova naloga dvig vojnno-strokovnega znanja. Povprečno so se rezervni oficirji — člani združenja na področju pododborov sestali v zadnjem letu 14krat na skupno strokovno predavanje ali večbo. Vse do jeseni so ta predavanja in večbe vršili rezervni oficirji sami, od septembra naprej pa so jim pristopili na pomoč s kvalitetnimi predavanji aktivni oficirji iz celjske garnizije. Največ zaslug za to pomoč ima podpolkovnik tov. Jerič Vid in kapetan Struna iz Celja, sekretar Okrajnega komiteja in predsednik Okrajnega odbora Socialistične zveze delovnih ljudi tov. Šumrada Vinko, zastopnika obeh vojniških odsekov in drugi. Zastopnik republiškega pododborja je izrazil zadovoljstvo nad dosedanjim delom organizacije rezervnih oficirjev in prepričanje, da bo z rešitvijo vseh problemov in v izvrševanju sklepov, katere je skupščina na podlagi poročila in razprave sprejela, dosegla v prihodnjem letu še večje uspehe v prid uveljavitve obrambne sposobnosti naše države in strokovnega dviga rezervnih oficirjev.

Po sprejemu sklepov so delegati izvolili novo okrajno vodstvo in poslali ob prihodni v domovino maršalu Titu pristrčno pozdravno pismo.

Po delu in uspehih ter o čutu odgovornosti do nalog združenja med letom, bi lahko pododborne takole razvrstili: Vojnik, Polzelec, Zalec, Laško, Konjice, Sentjur pri Celju in Rogaska Slatina. Seveda je delo posameznih pododborov v teku leta nihalo. Tako je n. pr. pododbor Laško, ki je v začetku bil najboljši, v zadnjih mesecih predvsem po zaslugi dosedanjega tajnika pododborja močno popustil. Po delu zadnjih treh mesecev sodeč, je zavzel celo zadnje mesto v okraju.

V splošnem so ugotovili, da so v minulem letu dosegli lepe uspehe, kakor pri organizacijski uveljavitvi tako tudi pri realizaciji programa. Uspeh posameznih pododborov pa je bil seveda odvisen od aktivnosti in iznajdljivosti pododborov v celoti. Ker so se n. pr. v Konjicah in Rogški Slatini, od začetka naslanjali samo na enega tovariša in od njega pričakovali vse, niso tam v prvih treh mesecih prav ničesar napravili.

Darujte kri!

S svojo malenkostno žrtvijo lahko rešite svojega otroka ali pripomočite k ozdravljenju otrokom, porodnicam, po nesrečnem ranjenecem pri delu in obrambi domovine. S tem plemenitim dejanjem boste dokazali visoko človečansko in socialistično zavest. Vaša zavest bo vzgled vašim znancem in prijateljem.

Lani je celjska bolnica dala za 700 lit. odkupljene krvi okoli 6 milijonov dinarjev. Pokažimo našo socialistično zavest in darujmo kri, kar je celo v kapitalističnih državah že dolgo časa na čisto prostovoljni in brezplačni humani bazi.

Med prvimi dajalci krvi v Celju so bili: tovariši Albin Medved, predsednik OSS, tovariši France Lužnik, član IO Socialistične zveze v Celju, tov. Bogataj Viado, sekretar ZB in predsednik Sveta za Notranje zadeve in tov. Grm Tone, član mestnega komiteja ZKS ter mnogi drugi člani sindikalnih podružnic, prvenstveno MLO, člani IO SZDL, člani MK ZKS in člani MOKRS. Posnemajte jih!

Mestni odbor RKS Celje

Zelo živahno je bilo tudi v Slivnici. Tam so ljudje iznašali svoje veselje in začudenje, da je Jugoslavija postala tako znana in ugledna država v svetu. Prileten član Fronte je izjavil: — Samo en Tito je na svetu, lahko smo srečni, da je naš. —

V Dobrni so konkretno razpravljali tudi o bodočih nalogah organizacije na terenu, o gospodarskih vprašanjih kraja in o gradnji nove šole.

Povsod pa so se navzoči zavzeli, da bodo v najkrajšem času z gradivom IV. kongresa in z deklaracijo seznanili vse člane OF na svojih vaških odborih.

Na koncu je treba povedati tudi to, da je na primer v Laškem bilo zelo slabo. Prišlo je komaj 6 ljudi. Podobno se je zgodilo tudi v Zalcu.

Poleg nalog za dvig vojnno-strokovnega znanja, je bilo na skupščini dosti govora o nalogah združenja za dviganje čistega in svetlega lika rezervnega oficirja, o organizacijskih vprašanjih, vprašanje tistih, ki še niso postali člani itd. Delegati so iznesli mnogo dobrih predlogov glede nadaljnjega dela zlasti pa, kako posredovati predavanja tovaršem iz oddaljenih krajev s področja planinskega in kozmanskega okoliša. Predvsem so poudarili vprašanje pomoči predvojaški delo in drugim organizacijam, ki delajo na utrjevanju obrambne sposobnosti države.

Skupščini je prisostvoval član republiškega pododborja rez. podpolkovnik Potočnik Franc, aktivni podpolkovnik Jerič Vid in kapetan Struna iz Celja, sekretar Okrajnega komiteja in predsednik Okrajnega odbora Socialistične zveze delovnih ljudi tov. Šumrada Vinko, zastopnika obeh vojniških odsekov in drugi. Zastopnik republiškega pododborja je izrazil zadovoljstvo nad dosedanjim delom organizacije rezervnih oficirjev in prepričanje, da bo z rešitvijo vseh problemov in v izvrševanju sklepov, katere je skupščina na podlagi poročila in razprave sprejela, dosegla v prihodnjem letu še večje uspehe v prid uveljavitve obrambne sposobnosti naše države in strokovnega dviga rezervnih oficirjev.

Po sprejemu sklepov so delegati izvolili novo okrajno vodstvo in poslali ob prihodni v domovino maršalu Titu pristrčno pozdravno pismo.

Celje ima vse pogoje za osrednji letalski center

Pretekli četrtek je bil na letališču v Levcu sestanek, katerega so se poleg funkcionarjev Aeroklubov mesta Celja, okoliškega okraja Šoštanja in Trbovelj udeležili še tovariši iz Ljubljane s tov. Brankom Ivanušem, predsednikom Letalske zveze Slovenije na čelu. Sestanka so se udeležili tudi tov. Olga Vrabčičeva, tov. Vinko Šumrada, tov. Fedor Gradišnik, tov. Miran Cvenk, tov. Gosak (Trbovlje), tov. Jakob Žen (Šoštanj) in predsednik Aerokluba Celje, tov. Jeras.

Namen sestanka je bil, da bi v pogovoru pretresli vse možnosti razširitve letalske dejavnosti v Celju, ki naj bi v bodoče predstavljalo kot nekakšen osrednji letalski center za široko celjsko okolico. V Celju so z ozirom na dobro urejeno letališče, na močno gospodarsko osnovo in kader, ki je tu na razpolago, zagotovljeni vsi pogoji. V Celju naj bi torej v tem smislu postavili močno letalsko organizacijo, ki bi služila izpopolnjevanju in treningom letalskim organizacijam iz ostalih okrajev, ki te možnosti nimajo. Tako bi v Celju povečali število letal, motornih in jadralnih, uvedli oziroma razširili pilotski tečaj, prirejali tečaje za jadralce in padalce, gradili tudi lažje tipe jadralnih letal, modelov itd.

Najvažnejše pri vsem tem je finančno vprašanje. Celju je potrebno več letnega parka. Tako bi v Celju potrebovali letala, na katerih bi se učili novi motorni piloti, stari (rezervni) piloti pa bi od časa do časa obnavljali znanje v praktičnih poletih. V Lescah in Mariboru so na primer zelo navdušeni nad tem, da bi tovarne same kupile avion. Tako misli tovarna avtomobilov sama kupiti letalo, ki bo na razpolago klubu, obenem pa bo služilo tovarni za manjše prevoze.

Tako bi morda tudi v Celju v doglednem času lahko nabavili športno letalo tipa »Matatur«, ki bi poleg velikih potreb za klub lahko izvrševalo manjše usluge celjskim podjetjem, ustanovam

Delovni kolektiv „GRADIS IMM“ - Šoštanj za močno podjetje „GRADIS IMM“

Delavski svet gradbišča »Gradis IMM«, Šoštanj je na svoji seji, dne 30. marca t. l. med drugim razpravljalo o predlogu gradbišča Vuzenice o reorganizaciji »Gradisa«. Seji je prisostvoval tudi predsednik OSS Slovenj Gradec tov. Gros. Člani delavskega sveta so bili seznanjeni s predlogom Vuzenice in z zaključki posvetovanja gradbenikov z Jugoslavije, ki ga je vodil predsednik CO sindikata gradbenikov tov. Savo Medan, meseca marca v Zagrebu.

Vuzenica predlaga, da naj se centralistično urejena organizacija »Gradisa« ukinie in da naj posamezna gradbišča »Gradisa« postanejo samostojna podjetja z lastnim gospodarskim računom in svojimi organi delavskega samoupravljanja. Ta njihov predlog, je v popolnem nasprotju z zaključki v Zagrebu, kjer je bilo zbranih 279 predstavnikov podjetij, projektantov, investitorjev, kakor tudi predstavnikov sindikatov gradbenikov, strokovnih društev itd.

Na tem zasedanju so pa prišli do zaključka, da je osnovna proizvodna edinica v gradbeništvu gradbeno podjetje z večimi gradbišči, zbranimi v enem podjetju, ki predstavlja ekonomsko eno nedeljivo celoto. Prav tako so prišli do zaključka, da je škodljivo dati posameznim gradbiščem in to brez ozira na njihovo velikost, kompetenco podjetja. To stališče so vedno zagovarjali vsi zastopniki gradbišča Šoštanj, kar je bilo ponovno potrjeno na zasedanju zadnjega sestanka DS. Tudi predsednik OSS Slovenj Gradec, kamor spadata tudi gradbišči Vuzenica in Ravne, smatra, da je gledanje Vuzenice večkrat lokalpatriotsko, ker gledajo samo s svojega stališča, ker imajo samo oni poseben položaj, ker so najbolj opremljeni z mehanizacijo in imajo dela še najmanj za 15 let, kar ni slučaj pri nobenem drugem Gradisovem gradbišču.

Po novem tarifnem pravilniku, kjer gradbišče razpolaga s 50% dobička, ostalih 50% se pa porabi za razne sklade podjetja, predvsem za nakup raznih strojev ter z izključno kompetenco gradbišča, da sama po svojih kolektivnih nastavitvah in odstavljajo delavce in nameščence, je dana že taka oblika samoupravljanja, da ne more biti več govora o birokratskih tendencah direktije ali centrale, ki je sedaj v zelo skrajnem obsegu in izvršuje sklepe delavskega sveta podjetja.

Ce predstavniki gradbenikov iz vse države in večina Gradisovih gradbišč smatra v glavnem organizacijo podjetja, kot jo imamo sedaj v našem podjetju za najprimernejšo, potem se vprašujemo zakaj bi bila potrebna

sprememba, ki bi odgovarjala predvsem Vuzenici.

Mnogo je bilo že pisanega o tem, da ima gradbeništvo poseben karakter z ozirom na neprestano menjavanje delovnih mest ter je treba to tudi upoštevati. V situaciji, ko ima podjetje več gradbišč, mora obstojati v podjetju operativno vodstvo t. j. direkcija ali centrala podjetja s svojim aparatom, ki ima predvsem nalogo, da oskrbi nova dela, da pregleduje in daje nasvete glede organizacije gradbišč kalkulacij, koordinira delo gradbišč, oskrbuje in pravilno razporeja sredstva podjetja, predvsem mehanizacije, zasleduje ekonomičnost izkoriščanja, daje instruktivno pomoč aparatu uprave gradbišča v tehničnem in finančnem pogledu, vodi nujno potrebno centralno finančno evidenco, proučuje ekonomske momente na tržišču in vsklajuje delo podjetja z njimi itd.

Ta aparat pri obstoječem delavskem upravljanju nima sedaj v nobenem pogledu več isti karakter kot nekdanja direkcija podjetja. Saj je prejšnja direkcija predstavljala centralni vodilni organ podjetja, ki je prejemala naloge od višjih organov. S tem, da smo prišli do delavskega samoupravljanja, ko so se ukinili razni AOR, je nastopil v podjetjih nov duh demokratičnosti in razvijati so se začeli pravi socialistični odnosi v gradbeništvu. Direkcija podjetja je postala organ, ki se briga o pravičnem poslovanju podjetja, zagotavlja polno pomoč kolektivom na gradbiščih itd. Število osebja direktije pa je sedaj zmanjšano na minimum.

Gornja izjava, ki jih je iznesel v Zagrebu glavni referent tov. P. Blažič, odgovarjajo tudi naši sedanjí ureditvi podjetja. Gradbišče, katerega nivo proizvodnje ni vedno konstanten, ker traja le gotov čas, ni v stanju, da

Podjetja v Slov. Konjicah - za dvig svoje občine

Volivci konjiške občine so v zadnjih dneh na zborih volivcev obravnavali eno najvažnejših vprašanj lokalnega gospodarstva, to je predlog občinskega proračuna za letošnje leto. Dali so k temu svoje predloge in pripombe, vprašali so za pojasnila odbornikov in se zanimali za to, kako bodo sredstva porabljena.

Predlog proračuna predvideva dohodkov 3.621.000 din in prav toliko izdatkov, kjer pa niso všete investicije. Največji del izdatkov, in sicer slaba tretjina odpade za prosveto, saj so na področju občine 4 osnovne šole (Slov. Konjice, Stranice, Tepanje in Spitalič) ter ena nižja gimnazija v mestu. Seveda bodo ti izdatki krili le najnujnejše potrebe, pri čemer pa ni misliti na kakršna koli večja dela in popravila. Postavka socialnih podpor predvideva 540.000 din izdatkov. Za precej visoko število podpirancev (okoli 70) je to le prenizka vsota in bo treba nekaj sredstev nekje še dobiti. Nič boljše ni z zneski, ki so namenjeni za komunalne potrebe in občinske ceste. Za javno razsvetljavo, kanalizacijo in vzdrževanje trga je določeno le 200.000 din. S tem denarjem bodo le delno krite zahteve razvijajočega se mesta. Isto je z občinskimi cestami, katerim je v proračunu določeno le 90.000 din, kar kvečjemu zadostuje za nekaj voz gramoza. Da so

te postavke tako nizke, ni krivda ljudskega odbora, saj je moral iz predvidenih dohodkov sorazmerno gledati na kritje vsaj največjih potreb. Za popravilo občinskih cest so volivci predlagali, naj bi deloma pomagale s svojimi sredstvi še sponorne KZ, nekaj pa bi ljudje napravili s prostovoljnim delom.

Precejšnje težave ima ljudski odbor s kritjem investicij za nekatera dela, ki se vlečejo že vsa leta po osvoboditvi. Tu je treba v prvi vrsti omeniti jarek po sredi mesta, ki močno kvari zunanje lice. Čakati, da bi se nabralo dovolj denarja in potem začeti, bi pomenilo to tako važno delo odložiti še za nekaj let. S temi deli pa je povezana še ureditev kanalizacije, ureditev avtobusne postaje, stojnice itd. Predvidevajo, da bi za prvi začetek potrebovali 4 do 5 milijonov dinarjev. Brez dvoma bodo pri tem konjiška podjetja ljudskemu odboru pomagala z denarnimi sredstvi, kot so to v precejšnji meri storila že lani. Slej ko prej se moramo zavest, da je treba vsa lokalna gospodarska vprašanja reševati s skupnim sodelovanjem oblastnih organov ter delovnimi kolektivi, ki so prav gotovo zainteresirani na tem, da se tisto, kar se napravi mora, res tudi napravi. Zastopniki nekaterih večjih podjetij so že na zborih volivcev obljubili, da bodo pomagali, kolikor bo to mogoče.

L. V.

Popis otrok padlih borcev

Dožnost vsakega poštenega državljan na FLRJ je, da pomaga ljudem, ki so na tak ali drugačen način postali žrtve NOV, to so: otroci padlih borcev NOV, otroci žrtve fašističnega terorja, parti-zanski invalidi in vdove ter ljudje, ki so zaradi sodelovanja v NOV izgubili svoje rednike. Skrb za te ljudi predstavlja zelo važno nalogo, najbolj pereče vprašanje pa je skrb za otroke, ki so v NOV izgubili svoje starše. Tem otrokom je treba omogočiti, da se s primerno izobrazbo usposobijo za razne poklice in tako postanejo vzgledni člani naše skupnosti in vredni nasledniki svojih staršev. Prav tako je treba skrbeti tudi za njihovo materialno stran ter jim zagotoviti primerno oskrbo. Vodišči ustanov in podjetij morajo skrbeti, da bodo pri sprejemanju gojencev in vajencev najprej upoštevali otroke žrtve NOV in šele nato ostale otroke.

Da bi mogla Organizacija Zveze borcev in oblastni forumi nuditi vsestransko pomoč, navedenim otrokom je treba sestaviti točno evidenco o številu teh otrok ter stanje, v katerem se ti nahajajo.

Po sklepu konference predstavnikov

in sekretarjev občinskih odborov ZB v okraju Celje-okolica se vrše v teh dneh na sedežih občin ankete, kjer bodo odgovorni funkcionarji (predsednik občine, predsednik Sveta za ljudsko zdravstvo in socialno politiko, upravitelj šole, predsednik SZDI itd.) skupno z ljudmi, pri katerih se otroci žrtve NOV nahajajo, ugotovili stanje in ukrenili vse potrebno za nadaljnjo vzgojo teh otrok. Ta anketa, ki mora služiti kot osnova za sestavo točne evidence (katere do sedaj v nekaterih občinah sploh nimajo), je potrebna zato, da se bo v bodoče vedelo, katerim otrokom se lahko oskrbi njihova nadaljnja oskrba v okviru občine in katerim bi bila pomoč potrebna od višjih forumov. Rok za sestavo take evidence je 15. IV. 1953.

Vsi prizadeti redniki in starši naj sami poskrbe v kolikor ne bodo policimani od občinskih odborov ZB, da bodo otroke pravočasno prijavi. Prav tako naj poskrbe vse masovne organizacije in občinski ljudski odbori, da bo ta popis popoln ter da se tekoj prične z izvajanjem danih navodil, ki jih občinski odbori ZB imajo.

Okrajno dbor ZB Celje-okolica

OPOZORILO

računovodjem trgovskih, gostinskih in industrijskih podjetij

Vabimo vse računovodje gospodarskih podjetij mesta Celja, da se udeležijo razprav o zaključnih računih (bilancah), ki bodo v stekleni dvorani hotela Evrope, in sicer:

za trgovino in gostinstvo v ponedeljek, 6. aprila ob 16. uri,

za industrijo v torek, 7. aprila ob 16. uri.

Na razpravah bodo tolmačili člani Društva ekonomistov in člani finančnega odbora Trgovinsko-gostinske zbornice iz Celja.

TGZ za Celje-mesto

Pogled na svetu

V preteklem tednu so se oči sveta obrnile z največjo radovednostjo spet čez veliko lužo, kjer je bila francoska Mariana na obisku pri stricu Samu. Gre kratko in malo za veliko stvar, ki ni več nova, pa tudi še ne bo tako hitro spravljena v akte evropske diplomacije: za obrambno strnitev Evrope, kakršno si želi nič naj sentimentalna dobrotica Evrope Amerika. V Evropi je mnogo iskrene volje, da do evropske ustave pride, posebno med malimi zapadno-evropskimi narodi. Tudi naša država je proti politiki blokov, za enakopravno sodelovanje med narodi, proti sili in vojni v reševanju mednarodnih vprašanj. Zato z zanimanjem pričakujemo rezultatov, ki jih bodo, ožemajoč svoje diplomatske možnosti, zavrili ameriški in francoski veljaki. René Mayer, ta tipični Galec z obrazom znamenitega znanca iz filmskega platna Julesa Berryja, v spremstvu katoliškega sredinca Bidaulta proti Eisenhoweru in Dullesu ne brani samo nekdanje francoske veličine, ki se je Francozi ne morejo kar meni: nič tebi nič odreči, marveč tudi »staro kraljico Evropo«, ki so jo pokopavali že po prvi svetovni vojni, pa jo zdaj po drugi še bolj. Ideja o Panevropi — saj se je porodila iz zgovornih ust najsičajnejšega govornika zadnjih 30 let Francoza Brianda! In po drugi svetovni vojni, ali ni bil sam Churchill tisti, ki si je v opoziciji kraljal čas s pisanjem in propagando o Združeni Evropi? Beseda res še ni konč! Danes se Francozi in Angleži srmežljivo odrekajo otroka, pri katerem ne eni ne drugi niso čisto nedolžni. Kako je Mayerju in Bidaultu pri srcu, si lahko mislimo. Če sprejmeta ameriško tezo, adijo francoski imperij, ostal bo njihov le na papirju, ker bo avtomatično prišel v obrambni sistem Amerike na treh važnih sektorjih našega planeta: v Indokini, v Prednji Aziji in v Severni Afriki. Tu pa za zdaj še povsod pašujejo okoreli francoski kolonialni oblastniki in polnijo žepo 200 znamenitih francoskim familijam. Če ne sprejmeta sugestij ameriškega strica, kaj potem? Pred ušesom je nemška oborožitev, ogromni potenciali težke in lahke industrije, rast Nemčije v znamenju Dullesovega obiska! In notranje težave z volivci, s kominformisti, ki bi jim taka rešitev uravnala in utrdila zruhljene in rahitične kosti! Ni se lahko odločiti in zato Bidault predlaga kar referendum o tem. Naj se ljudstvo izrazi, s kom drži. Ali je res, kar bereš na vsakem plotu od Pas de Calaisa do Nizze: Ridgway, go to home! (Ridgway, pojdi domov!)

Vsekakor si ob tej francosko ameriški zadevi, ki bo imela posledice za vso Evropo in za ves svet, dva maneta roke: De Gasperi in dr. Adenauer. Seveda njuno zadržano veselje ni brez oblake na obzorju. Združene Evrope brez Anglije in Francije ni mogoče vzpostaviti. Tuči ankerski sporazumi nekaj pomeni. Obiski, ki so jih naši zastopniki zadnje čase naredili v Angliji (da ne omenjam ponovno Maršalovega obiska), Franciji in Ameriki jasno kažejo, da Italiji ne bi šla pšenica v klasje, če bi resno mislila na kake lokalne vojne dogodke na Balkanu. Naj kar poskusijo, če za vse čase nimajo dovolj vojaškega škandala, ki so ga doživeli leta 1940 v Grčiji! Res, ni jim lahko. Kajti staro diplomatsko pravilo v mednarodnih odnosih do ut des (dam, če daš) velja za ves svet, ne samo za Apeninski polotok.

Svet se dalje zelo zanima za avstrijsko vladno krizo. Kako tudi ne, saj po izidu te krize lahko sodimo, da so napredno usmerjeni Avstrijci pri volitvah sicer zmagali, da pa se reakcija vseh barv in vseh sort povezuje magari s hudičem, samo da bi obdržala v vladni večini in s tem oblast. Kar je spridlo dobrega sosedstva, za katerega smo Jugoslovani vedno, žalostno je to, da se nemška zgodovina v teheranski Avstriji kruto ponavlja. Centrumaška klerikalna ljudska stranka z vso silo vleče v vladno »neodvisne«, kar je lepo ime za avstrijske nacistične, ki jim ni bilo treba menjati niti dlake, a kaj šele kožuha.

Kaj pa dogodki za železno zaveso? O teh je težko govoriti, svet pa kljub temu mnogo ugiblje ob dejstvu, da je Stalinova smrt potegnila za seboj celo vrsto dosedanjih korisnejših političnih, nekatere pa tudi v fizično smrt.

Poverjeniki,

tekmuje v nabiranju članov za Prešernovo družbo!

Z OBISKA ZADRUŽNEGA POSESTVA V VIRŠTANJU

Moderna tehnika spreminja zapuščeno zemljo v rodovitne vinograde

Člani upravnega odbora OZZ Celje-okolica so v soboto obiskali zadržno posestvo, katerega je pred dobrim mesecem sprejela v upravljanje Okrajna zadržna zveza.

Avtobus se je ustavil ob vnozu virštanskih gričev. Ker je pot strma in neprehodna za motorna vozila, smo jo mahnil peš v hrib. Podolgovato nizko poslopje na bližnjem griču, obdano z vinogradi, nas je pozdravilo že ob izstopu iz avtobusa. Tu je bil že v bivši Jugoslaviji sedež banovinskega posestva, ki je po osvoboditvi prišlo v last zdravilišča Rogaška Slatina. Slabe pol ure hoda po razsušenem kolovozu, ki se vije med trsjem, in že smo dospeli na cilj — do »Banovine«, kakor še danes domačini imenujejo to posestvo.

ZOB ČASA IN OKUPATOR STA VTISNILA »BANOVINI« PEČAT REVŠČINE...

Že na prvi pogled smo ugotovili, da je zob časa napravil svoje. Gospodarska poslopja so zanemarjena, nikjer niti sledu o obnovi. Pred vojno je bilo posestvo bojda vzorno, toda dolga leta okupacije, ko so Nemci le molžli, dali pa nič, so vtisnili »Banovini« pečat revščine in izkoriščanja. Tudi po vojni se ni dalo kar čez noč kdo ve kaj napraviti. Gospodarska poslopja in primitiven vodnjak pred njimi, staro trsje po gričih kličejo po obnovi. Hlev, v katerem je bila nekoč živina, je spremenjen v lopo za stroje.

... A ZDAJ VEJE TU ŽE NOVO ŽIVLJENJE

Odkar je prevzela posestvo Okrajna zadržna zveza, še ni dolgo, vendar se že čuti, da veje zdaj tu popolnoma novo življenje. Izgleda, da je posestvo prišlo v prave roke. Stroji zadržne zveze in dobro vodstvo bodo polagoma iz tega zanemarljivega kosa vinogradniške zemlje napravili vzorno zadržno posestvo.

ZACETEK JE BIL TEŽAK, TODA...

Uslužbenec OZZ tov. Videčnik, ki nam je posestvo razkazoval in ki je bil tudi ob prevzemu posestva navzoč, je pravil, da je uprava zdravilišča Rogaška Slatina odnesla vse, kar je bilo kaj vrednega. Mnogo poljskega orodja pa je bilo razmetanega po bližnjih kmetčkih domovih in le s težavo so ga našli in znesli zopet nazaj. Takoj po prevzemu so pričeli delati. Upravnik posestva tov. Jug Albin, ki je na posestvu že dolgo vrsto let, je zelo prikljubljen med sezonskimi delavci, marljiv, delaven in dober organizator. Zadržna zveza jim je poslala v pomoč rigolni plug in dva moderna traktorja za hribovit teren, eden od njiju je močnejši, ki ima tudi kosilnico. Prav lepo jih je bilo videti v strojni lopu poleg v kotu ležečega »okostja« zarjavelega motornega kolesa, ki je edino počakalo v lopi ob prevzemu.

Mimogrede še to. V lopi smo videli tudi traktorsko prikolico, ki jo je izdelal obrtnik Perdih iz Dola pri Hrastniku za 60.000 din, medtem ko podobna prikolica stane v inozemstvu okoli 90.000 deviznih dinarjev. Torej ne podcenjujmo domače proizvodnje.

... PESEM TRAKTORJA ŽE NAZNANJA TUDI TOD NAPREDEK

Daleč naokrog se je razlegala pesem traktorja, ki je vlekel za seboj po strmem pobočju rigolni plug. Sli smo si ogledat njegovo delo. Res veličasten pogled, ko smo ob vnozu pobočja opazovali, kako premetava ogromne gmote apneno peščene zemlje. Režilo pluga je rezalo 60 cm globoko v zemljo in skoraj nič manj široke plasti so se vlažne lesketale v spomladanskem soncu. Majhen se počuti človek ob njem, če primerja svojo moč z močjo tega železnega orača.

Pripovedovali so nam, da je ta »čudodelni oratar« vzbudil med domačini veliko zanimanje. Vsak dan ima okrog sebe nekaj oboževalcev. Kmetje so brž ocenili njegovo moč in mnogi med njimi sprašujejo, če bi prišel tudi k njim preobračat zemeljsko skorjo. Rigolni plug je v nekaj dneh prerigolal velik kos strmega pobočja izžetih trsnih nasadov. Na tem pobočju bodo še letos nasadili nov trsni nasad s sadikami iz lastnega matičnjaka. V pogovoru s traktoristom smo izvedeli, da stane en kvadratni meter tako izrigolano zemlje 5 din, medtem ko bi ročno delo stalo 20 do 25 din. To je samo finančni efekt; koliko časa in znoja s tem prištedijo, pa je razvidno iz tega, če primerjamo delo, ki ga opravi rigolni plug v enem

dnevu, katerega bi zmoglo v istem času nekaj sto poljskih delavcev in še ne bi bilo tako temeljito izvršeno.

V NEKAJ LETIH BO POSTALA »BANOVINA« ZOPET VZORNO POSESTVO

Posestvo, ki meri vsega skupaj okoli 15 ha, bo morala OZZ skoraj popolnoma obnoviti. To ne bo lahko delo. Najprej bo treba obnoviti trsne nasade, ki so že stari blizu 50 let. Obnoviti bo treba opuščene vinograde ter posaditi še nove površine z vinskimi trsjem, kajti doslej ima posestvo le okoli 4,5 ha vinogradov. Ker je lega posestva najbolj prikladna — peščeno apnena tla pa nudijo najboljše pogoje za vzrast odlične kapljice — se bodo vrgli predvsem na vinograd-

NOVA CESTA, ELEKTRIKA IN V BLIŽNJI PRIHODNOSTI TUDI ŽELEZNIČA BO ZBLIŽALA TA ODMAKNJENI KRAJ Z OSTALIM SVETOM

Od Virštanja do Drenskega rebra gradijo cesto. S tem se bo razdalja od Celja do Virštanja veliko skrajšala. Odpadel bo ovinek preko Šmarja pri Jelšah, Podčetrka in Pristave, če gremo po tej strani. Če gremo po kozjanski strani, pa bo odpadel ovinek Kozje, Buče. Ko bo ta cesta dograjena, bo najbližja pot do Virštanja preko Loke pri Zusmu ali Lisičnega. Ker seka nova cesta pri Virštanju tudi vinograde, bodo oškodovani kmetje dobili v zamenjavo odgovarjajoče površine agrarne zemlje, katero je sedaj dal OLO včasno obdelavo posestvu Zadržne zveze. Ko smo se spuščali v dolino, se je

NA OLIMSKO APOTEKO — NAŠ NAJVAŽNEJŠI KULTURNO ZGODOVINSKI SPOMENIK — SMO PREMALO PONOSNI

Na povratku smo se odpeljali še v Olimje, vas pod Rudenco, 3 km od Podčetrka. Ogledali smo si Olmsko apoteko, žal pa je bil že mrak ter smo jo le površno videli. To je res biser iz naše zgodovine, vendar izgleda, da ga ne znamo dovolj ceniti, niti dovolj izkoristiti, da bi znali nanj opozoriti domače in inozemske goste, zlasti tiste, ki obiskujejo Rogaško Slatino. Z nekaj agitacije bi si mnogi domači in inozemski turisti prav radi ogledali to zgodovinsko znamenitost, kar bi bilo v korist tudi samemu kraju.

Olimsko apoteko so ustanovili Pavlinči, beli menihi, ki so prišli iz Lepoglave leta 1740. Najprej so ustanovili samostan, nato bolnico, ki je dobila tudi svojo apoteko. Apoteka se je nahajala v pritličju samostana, v enem izmed štirih stolpov olimskega gradu. To je naš najvažnejši kulturni spomenik, kajti podobni apoteki sta baje ohranjeni še nekje v Italiji in pri nas v Dubrovniku, a se nobena ne da primerjati z olimsko.

Z razpustom samostana v Olimju leta 1782 je apoteka propadla, inventar so

ništvili. Zemlja, ki vsebuje 17 do 70% apna, ima tudi vse pogoje za razvoj najboljšega matičnjaka v tem delu Slovenije. Sedaj imajo dva matičnjaka po 1,5 ha velika. Enega od teh je ocenil Mariborski institut za vinarstvo kot najbolj čistega v Sloveniji. Matičnjake bodo tudi izboljševali z izbranimi vrstami cepeljenj in jih še razširili na najlepšo lego posestva. Tako bodo že prihodnje leto lahko nudili virštanskim in šmarskim vinogradnikom najboljše cepiče, do katerih je sedaj težko priti. Ko bodo vinogradi obnovljeni, računajo, da bo posestvo vrglo ob povprečni letini okoli 300 hl vina. Za dokončno in vzorno obnovo pa bo potrebnih najmanj 6 do 7 let.

Letos bodo popravili tudi zgradbe. Upravo bodo preselili v bivšo Petričovo hišo, ki jo bodo v ta namen preuredili, dosedanje upravno poslopje pa bo služilo za stanovanja poljskih delavcev.

Pred nami razprostrl lep razgled po Sotelski dolini, tja na hrvaško stran. Tej lepi dolini, ki je bila vse doslej »za hrbtom sveta«, se odpirajo danes vrata v svet. Povsod smo videli že postavljene drogove električnega voda. Pridne roke domačinov ob izdatnem kreditu OLO bodo omogočile, da bo v tej dolini zasvetila električna luč že na Dan vstaje — 22. julija.

V bližnji prihodnosti pa bo po tej dolini istočasno z regulacijo Sotle stekla tudi železnica — saj o tem se že mnogo govori in piše — ki bo gospodarsko dvignila ta lep košček doslej odmaknjene slovenske zemlje.

raznesli, po zidovih pa so ostale freske, poslikane s kazeinom. Apoteka ima tri okna, ob katerih so slike staroveških zdravnikov, na kupolastem stropu pa so slike iz svetopisemnega zdravilstva. Vse te slikarije so edinstven primer sloveče Rangerjeve šole na Slovenskem.

Pred vojno so bile slikarije še kar dobro ohranjene. Pozneje pa se ni nihče več briga zanje. Prostor so uporabljali za skladišče poljskih pridelkov in slikarije so se zaradi vlage kvarile. Leta 1948 so pričeli slike restavrirati ali delo je nepričakovano prenehalo. OLO Celje-okolica je pokazal za to razumevanje in je že lani nakazal 70.000 din subvencije za ohranitev tega zgodovinskega spomenika. Vendar se dela za ohranitev tega spomenika še niso pričela. Izgleda, da se Zavod za varstvo kulturnih spomenikov verjetno zaradi preobilice dela za to ne briga dovolj. Zadnji čas je, da se reši vsaj to, kar se rešiti da. Ne smemo dovoliti, da bi to pomembno zgodovinsko vrednost cenili manj kot morda enako v Italiji — zato ne dopustimo, da bi še naprej propadala! —ma—

O preventivnem cepljenju

Vsako leto izvaja zdravstvena služba cepljenje otrok in odraslih proti nalezljivim boleznim. Ta preventivni ukrep je med našim ljudstvom že poznan in udomačen, zlasti je poznano najstarejše cepljenje proti črnim kozam, ki so še pred dobrim pol stoletjem morile človeštvo. Mlajšega datuma je cepljenje otrok proti davici, tuberkulozi in tetanusu. Prav tako še ni staro cepljenje proti tifusu, katerega bo v prihodnjem tednu izvedla sanitarna inšpekcija pri osebah, zaposlenih v družbeni prehrani in pri osebah, ki imajo dosti posla z ljudmi kot zdravstveno, prometno osebe itd. Cepljenje je obvezno za vse našteje do 65 let, izvzeti so le bolniki in noseče. To cepljenje je zakonito predpisano in se proti kršilecema uvaža kazenski postopek.

Zakaj je tako cepljenje potrebno? Statistike nam točno kažejo padec števila obolelih po cepljenju in znano je, da se dajo gotove nalezljive bolezni popolnoma zatreti v civiliziranih krajih, če se res vsi podvržejo cepljenju. Za dokaz nam služijo črne koze, ki jih še mnogi zdravniki poznajo le po imenu. Slično ugotovitev bomo lahko dali čez nekaj desetletij za davico, ki je bila do nedavnega kruta morilka otroških življenj. Drugo kar opažamo je, da cepljeni eventualno obolijo za lažjo obliko nalezljive bolezni in da skoro nikdar ne umre cepljena oseba za nalezljivo boleznijo, zoper katero je bila cepljena.

S tem postopkom se doseže zmanjšano število obolelih ali pa vsaj lažja oblika bolezni. Iz tega sledi, da ne pride do tolikih izpadov delovnih dni zaradi nalezljive bolezni, odpadejo stroški za bolnice in smrt.

Ob takih zaščitnih ukrepih ostane ljudstvo zdravo ter se lahko nemoteno dalje posveča zboljšanju svojega zdravja in življenja. DRP

V okrevališču Rdečega križa v Squadriji je vse pripravljeno

22. aprila odpotuje na okrevanje prva izmena otrok. Pohitite s prijavitmi, da bodo prišli na vrsto vsi otroci, ki so potrebni obmorskega zdravljenja. Organizacije Rdečega križa že ves mesec zbirajo potrebne podatke, iz katerih bi bile razvidne dejanske potrebe terena. Zbiranju podatkov pa so odgovorni posvetili premalo skrbi, v nekaterih okrajih pa k sistematičnemu delu sploh niso pristopili. Zato je možnost, da bodo zopet pozabljene sirote in otroci staršev, ki živijo v težjih socialnih prilikah, ki niso sami možni plačila oskrbnine. Zaradi tega prosi Glavni odbor Rdečega križa Slovenije vse zdravstvene delavce, učiteljsko, množične organizacije, starše, zlasti pa članstvo Rdečega križa, ki s svojimi prispevki omogoča vzdrževanje okrevališča, da pri temu sodelujejo. Pomagajo naj, da bodo v okrevališče res prišli otroci, katerim je namenjeno, zlasti pa, da omogočijo tudi socialno šibkim otrokom okrevanje ob morju. Prijave zbiraljo okrajni in mestni odbori Rdečega križa.

Glavni vhod samostana Olimje

TKANINA - GALANTERIJA
TRGOVSKO PODJETJE NA VELIKO
CELJE

Velika izbira najnovejših vzorcev, pomladanskih tkanin, trikotaže in pletenin.
Na zalogi vse vrste galanterijskega blaga.
Ugoden nakup - nizke cene - uvoz.
Oglejte si naše zaloge - zahtevajte ponudbe.

Molièrov „Namišljeni bolnik“ v Mestnem gledališču (25. marca 1953)

Molièra so že sodobniki imenovali »opazovalca in slikarja« človeške narave. V upodabljanju značaje in v pomembnosti idej, ki prirodno potekajo iz dejanja, se je zdel nenadkriljiv svojim velikim sodobnikom in prijateljem Racineu, La Fontaineu in celo Boileauju. In ker je odlično poznal oder in vse, kar je k njemu dotlej spadalo, ker je življenje dodobra spoznal in okusil, vrh tega pa ga odlikujejo še pravi galsko sočni slog, izbran okus, silna komična moč in globoka zavzetost za vse, kar je človeško, je Molière ostal na odru doslej in bo še naprej. Drži, kar je rekel znameniti francoski leposlovec Sainte-Beuve: »Kdorkoli se nauči čitati, Molière bo gotovo bral«. Dostavili bi lahko: »Naj že bo najbolj preprosta farsa ali najbolj vzvišena komedija, dobra je, skoraj ne more spodleteti.« Obe ti dve skrajnosti Molièrove tvornosti upodabljata tudi Pradierjeva reliefna na znamenitem Molièrovem spomeniku na rue de Richelieu v glavnem mestu Francije.

Namišljenega bolnika je igral Skof. Z njegovo igrjo je bila zadovoljna publika, lahko pa je zadovoljen tudi sam. Sloviti francoski slikar Gèrome je z bogatimi barvami upodobil sicer izmišljeno anekdoto, kako je Ludvik XIV. povabil za svojo mizo »velikega komika in kako so se nad tem dvorjani zmrdovali. Brez ozira na monarhično noto gre za to zmrdovanje nad Molièrom in nad vsemi velikimi komiki in satiriki. Kaj ti pomaga zmrdovanje, življenja in človeka ne obrneš na glavo ne zlepa ne zgrda! Tako je, pa če je še tako klavirno in smešno. To klavirnost in smešnost pa tudi tragičnost je Skof z veliko igralsko močjo ves čas podajal, ves čas tudi držal v tej ne ravno lahki koži. Njegova žena — Božičeva — mu to pot ni dobro sekundirala. Lahko bi bila bolj izbrabla »strahotno« smešnost oporoke in nagrobnega govora. Ne mislim tako, da bi zašla v burko, pogrešal sem igralsko poglobitev takele Evine hčere, ki jo je Molière hotel postaviti na »pranger«. Beralda je umerjeno podal Grobelnik, Angeliko Vrečkova, Marjanca Puncerjeva je svojo nalogo popolnoma v redu izvršila. Krasovčev Cléante pa je imel za moj okus malce preveč zanosa. Slede osebe, na katerih sloni komična tehtnost Namišljenega bolnika. Reči moramo, da so bile te vloge posrečeno zasledene. Oba predstavnika stare »metafizične« medicine, Diafoirus starejši in mlajši sta nam dobro predstavila osebnost, domisljivost, praznoglavost in brezsrčnost takih človeških korifej, opremljenih z vsemi spričevali, pa brez prave srčne odgoje in duševne kulture, brez prirodnosti in človeške pristnosti. Tako Božič kakor Podgoršek, oba sta dala igrjo, ki ji ni kaj prigovarjati. Dobro sta izprašala vest takim tipom, velikega in majhnega kalibra, saj življenje nam postreže z vsem mogočim. Diafoirusovemu duhu se konec koncev mora upirati sleherni človek, ki mu nekaj v »glavo zleze«, ki se rad poteka po prsni in ki je v nevarnosti, da se mu v glavi zvrsti, ker pač zviška gleda na drobnjad okrog sebe. Mladi pa predstavlja tiste sorte mladino, ki si jo mi najmanj želimo, ki pa je vedno nekaj zrase. Ne samo po lastni krivdi! Stari Diafoirus ima svoje legitimne zastopnike, vsaj nekaj njegove krvi vrvi po tem in onem izmed nas. Purgona, »locum commune« Namišljenega bolnika, je dal Avgust Šedež z njemu lastno močjo. Purgonova znamenita gradacija od apesije do smrti, katero bi zakrivila Argonova nespalet, je bila res mojstrsko zaigrana v celoti in v detajlih. Tudi Novakov le-

karnar in Mirnikov notar sta bila v redu podana, Goršičeva pa nam je predstavila pravo Molièrovo služkinjo, bistro, energično, dejavno, v besedi in dejanju močnejšo od gospode, ki ji služi.

Režiser Žižek je komedijo prav postavil in žel za svoje delo obilo priznanja. Njegovih gostovanj si še želimo. Ob taki predstavi nehoti pomisliš na pavšalne trditve nekaterih polpreteklih odrskih teoretikov, da Molièrov oder danes ni več mogoč, ker ne omogoča ambienta, nastrojenja, občutja. Da je treba tudi klasike »transportirati« glede na moderno potrebo po občutju, saj nas oni pritegujejo samo z dejanjem, mi

Akademski pevski zbor iz Ljubljane pride v Celje

Po dveh letih se Akademski (prej Studentski) pevski zbor odpravlja na turnejo po Slovenski Stajerski. Na tej turneji bo pel v Celju, Ptuj in Mariboru, in sicer povsod prvič pod svojim novim naslovom »Akademski pevski zbor«.

Kot rečeno so bo Akademski pevski zbor ustavil tudi v Celju. Tu bo imel koncert v nedeljo, 12. aprila v dvorani kina Union ob 10 dopoldne. Ta čas si je zbor moral izbrati zato, ker je vezan na vozni red vlakov in mora še isti dan odpotovati v Ptuj in tudi tam nastopiti. Pri vsem pa upamo, da čas ne bo preveč neprikladen niti za Celjane niti za celjsko okolico, ki ima z vlaki in avtobusi prav dobre zveze.

Kaj bo odločilno pri gradnji beogradskega mostu — estetski ali ekonomski razlogi?

V dnevnem časopisu je bilo že dosti razprav o mostu preko Save v Beogradu, za katerega je Mestni ljudski odbor Beograda razpisal mednarodni gradbeni konkurs.

Rok ponudbe je 25. marca pretekel in je razumljivo, da je z vsakim dnem večji interes za tem, kdo ga bo gradil. Domača podjetja »Djuro Djaković« iz Slavonskega broda, »Dragoslav Djordjević-Goša« iz Smederevske Palanke in »Franc Leskošek« iz Maribora so se s sodelovanjem domačih železarn priglasila k licitaciji. Prizadevajo si, da bi pokazala moč domače industrije in združene pričakujejo tako skupno delo.

Doslej so izdelala idejni projekt, pripravila kalkulacijo in pripravila ponudbo. Domače železarn se zavedajo, da ni samo vprašanje tega mostu, temveč, da bodo morali izdelovati v bodoče boljši material za mostogradnjo sploh.

V ponudbi domačih tovarn so tri variante za most preko Save pri Beogradu. V prvi varianti je bil za prototip vzet most preko Rena pri Krefeldu, ki je bil zgrajen leta 1936. Pri vsem tem so domače tovarne imele za osnovno načelo, da poleg ustreznega arhitektonskega videza, izdelajo most v domačih tovarnah in iz domačega materiala. To pomeni, da je ekonomskemu momentu posvečena največja pozornost. Zato bi MLO Beograd moral s tega stališča dati prednost ekonomskim pogojem pred estetskimi, o katerih je prav gotovo tudi dosti govora.

Dejstvo je, da domača industrija ne more izdelati na primer visečega mostu. Treba pa je misliti na to, da bi v tem primeru, če bi bil tak most zaželen, morali v inozemstvu kupiti drag

pa da smo za dejanje že kar otopeli, češ vse kombinacije človeških interesov so že izrpane! Zdi se, da so klasični tudi ta val sodobnosti že »preboleli«. Njihove teatralike, njihovega patosa in deklamacije jim nič ne zamerjamo, marveč uživamo ob vsem tem, veseleč se prav tako njihove trajnosti kakor tudi zvoka dnevnih občutij, ki izzvenevajo v nepovratnost.

Namišljeni bolnik je nov uspeh celjskega gledališča. Ob njem moramo ponovno poudariti: če hočemo imeti dober repertoar, moramo gledališču dati primeren ansambel. To je zdaj vprašanje. Vse drugo je sreči skoraj že za nami.

T. O.

Koncert, ki ga bo Akademski pevski zbor odpel, bo obsegal slovenske ženitovanske pesmi iz treh delov Slovenije. Prvi del bo posvečen ženitovanskim pesmim naše Koroške (Pesmi so priredili F. Marolt, E. Adamič, O. Deu, R. Gobec). Drugi del bo obsegal dolensko očetv v priredbi Matije Tomca, tretji pa prleško gostuvarje kot ga je po zapisnikih Tončka Maroltove in po lastnih zapisnikih priredil C. Cvetko. Vse troje bo zbor pel v originalnih narečjih. Isti koncert je Akademski pevski zbor že pel pred letom dni v Ljubljani in dosegel lep uspeh, zato upajmo, da bosta tudi Celje in okolica z njim zadovoljna.

Zbor bo vodil naš dober znanec in rojak dirigent Radovan Gobec.

Rajonizacija

I. in II. gimnazije v Celju

Število dijakov na obeh celjskih gimnazijah tako hitro narašča, da je morala prosvetna oblast pred tremi leti odpreti še eno, to je sedanjo II. gimnazijo, ki se postopoma razvija v osemletno. O pomanjkanju učnih prostorov smo že pisali. To vprašanje se rešuje z vso zaskrbljenostjo. K temu vprašanju se ob koncu tekočega šolskega leta odpira še en problem. Letos dovršuje četrti razred na obeh celjskih in z malimi izjemami na vseh nižjih gimnazijah v okrajih Celje-okolica in Šoštanj 860 dijakov. Ker bo precejšen odstotek teh absolventov nadaljeval študij na višji gimnaziji, bo treba dotok novih petošolcev z ozirom na veliko pomanjkanje učilnic na obeh celjskih gimnazijah sorazmerno razdeliti.

To vprašanje je obravnaval šolski odbor mestnega Sveta za prosveto in kulturo, pred kratkim pa tudi sindikalni zbor Društva profesorjev in predmetnih učiteljev, na katerem so bili navzoči tudi člani iz prizadetih okrajev izven mesta. Na njem je bil sprejet predlog, da se vse področje nižjih gimnazij, ki glede na nadaljnji študij

gravitirajo v Celje, razdeli na dva rajona. V rajon I. gimnazije spadajo vse nižje gimnazije v Savinjski dolini, okraja Šoštanj in nižji gimnaziji v Dobrni in Vojniku, v rajon II. gimnazije pa vse nižje gimnazije na ostalem ozemlju. Ker tudi ta začasna razdelitev na oba rajona, ki zasleduje težnjo za čim manjšimi ovirami pri dijakih, ki se vozijo, ne bo popolna, bo ravnateljema obeh višjih gimnazij v Celju prepuščena končna razdelitev, ako bi se na eni gimnaziji po tej rajonizaciji vpisalo preveč dijakov.

Idealna svobodna izbira med obema višjima gimnazijama v Celju bo mogoča šele tedaj, ko bo ustaljen naš šolski sistem in ko na celjskih gimnazijah ne bo več pomanjkanja šolskih prostorov. Starše in dijakje opozarjamo, da so letos predpisani sprejemni izpiti za sprejem v višjo gimnazijo in vse ostale srednje šole, za katere se zahteva štiri-razredna nižja gimnazija. Obe višji gimnaziji bosta vsaka za svoj rajon sprejemali prošnje za opravljanje sprejemnih izpitov v roku, ki bo objavljen kasneje.

Pomagaj gluhonemim!

Kupi tablice tombole gluhonemih!

IZŠLA JE DRUGA ŠTEVILKA

„SVITA“

Pred kratkim je izšla druga, oziroma združena druga in tretja številka »Svita«. Ta nova mladinska revija, ki se je osnovala v Mariboru, si šele utira pot na knjižni trg in zato jo zaenkrat le redki poznajo. Posebno še, ker je 1. številka izšla kot srednješolski list mariborskih dijakov in je bila le lokalnega pomena. Kljub temu je bil odziv na prvo številko sorazmerno velik. In tako se je s podporo LP (Ljudska prosveta) in s pomočjo starejših književnikov (prof. Ingolič) »Svit« razvil v mladinsko revijo, katere cilj je združiti povojno generacijo naših besednih umetnikov. Skoraj z gotovostjo lahko trdimo, da bo »Svit« v kratkem postal priljubljena in pomembna revija.

Za to trditve je več vzrokov. Kot najvažnejšega moramo pač omeniti kritično stanje naših revij. »Beseda«, ki jo brez dvoma lahko označimo kot eno naših najboljših literarnih listov, je v glavnem že zbrala v svojem krogu zaključeno vrsto mlajših literatov in dosegla tako visok umetniški kriterij, da je skoraj nemogoče, da bi v njej objavljali mlajši literati, ki svojega pegaza tako rekoč šele sedljajo. Prav isto velja tudi za »Nova obzorja«, le da ta po umetniški dovršenosti daleč zaostaja za »Besedo« (Morda so zažarela za njih z novim uredništvom tudi zares nova obzorja?) O »Novem svetu«, ki že poje svoje memento mori, pa ni več vredno govoriti, še manj pa pisati. Letos je sicer začela v Ljubljani izhajati srednješolska revija »Mlada pota«, toda doslej smo zasledili v njih le dva,

tri nova imena, medtem ko vse ostale strani te revije napolnijo (ali zamašijo) literati, o katerih bi lahko trdili vse prej kot to, da so mladi (Potrč, Bevk, Kristan) in da so poklicani objavljati v srednješolskem listu.

Tako smo spoznali, da je »Svit«, ta nova mladinska revija, še več kot zelo potrebna. Posebno še, ker bodo v njej lahko objavljali mladi literati brez ozira na njihov stan ali poklic (delavci, dijaki, študenti).

Mnogo hvaležnih bralcev bo imel »Svit« tudi zaradi svoje pestrosti. Poleg čisto literarnih del (poezija, proza) bo predvsem objavjal tudi polemične članke, kritike, poročila, obenem pa bo odgovarjal na razna aktualna vprašanja.

Toda dovolj! Zadnje besedo naj izpregovorijo bralci, ki bodo že čez nekaj dni lahko »Svit« pohvalili ali pa grajali, oziroma kar bi bilo. zaželeno, poslali uredništvu te revije svoje pripombe in predloge. Prepričani ste lahko, da bo uredništvo vsak predlog, kolikor bo le mogoče, rado upoštevalo. Prav tako bo z veseljem objavilo vsak prispevek, če bo le zadovoljil kriteriji revije. Vsem tistim mladim literatom, ki se šele oblikujejo, pa bo uredništvo rado svetovalo in pomagalo.

Zato lahko upamo, da bo »Svit« kmalu postal enakovreden ali celo boljše od nekdanje »Mladinske revije«, iz katere se je pred dvema letoma razvila naša najpomembnejša revija »Beseda«.

Z.

V soboto, 11. aprila otvoritev RESTAVRACIJE »POŠTA« - Vabljeni!

Albin Podjavoršek:

Zidali bomo nove šole

Demokratizacija šolstva, to je, da imajo pravico in dolžnost tudi višjega šolanja vsi otroci delovnega ljudstva, nas je privedla v stanje, da hoče — noče moramo resno razmišljati o zidavanju novih šolskih zgradb v našem mestu (in tudi v okraju Celje-okolica). Pa ne samo razmišljati, nujno moramo pristopiti k realizaciji naših zamisli, da preprečimo škodo, ki se že godi na naših otrocih in ki bi se utegnili v nekoliko letih razpasti v največjo nesrečo. Pomanjkanje šolskih zgradb v Celju ob dejstvu, da smo ustanovili po »svoboditvi« celo vrsto novih šol, danes ni več kulturno-prosvetni problem, ki naj bi zanimal le prizadete šolnike, je več — je družben problem, da je celo politično vprašanje, ki nujno terja »bravnavanja. Saj gre za otroke, za našo bodočnost: za njih zdravje, za njih solidno znanje! Socialistične družbe si ne moremo zamišljati brez vsestranske vzgojenih in izobraženih ljudi! Naše otroke pa hočemo vzgojiti za graditelje socialistične družbe in borce za socializem! Zato jim mora dati naša šola poleg zdravja — telesnega in moralnega — tudi solidno znanje, ki pa bo mogoče, če bomo šolsko delo normalizirali, se pravi, imeli na razpolago zadostno število higienskih učilnic, v katerih bi se vršil pouk ne samo po pedagoških načelih, temveč tudi po vseh predpisih, ki jih določa moderna

šolska higiena. Zato bomo zidali nove šole.

Kolikor se tiče našega mesta, je statistično in s konkretnimi predlogi prikazal naši javnosti problematiko potrebe novih šol naš Jože Kotnik, ki zasluži vse priznanje. O zadevi smo brali večkrat v Savinjskem vestniku, prav tako je izčrpno spregovorilo o tem tudi dnevno časopisje (gl. n. pr. Slovenski poročevalec z dne 17. januarja t. l. — članek »Kateri šole bi morali graditi v Celju?«). Stalno je bil problem na dnevnem redu pri Svetu za kulturo in prosveto MLO Celje, o njem so dne 22. januarja t. l. razpravljali tudi na II. skupni seji Mestnega zbora in Zbora proizvajalcev MLO in sprejeli potrebne sklepe. Na vseh nas je sedaj, da sklepe čimprej realiziramo.

Zamisli, zidati nova šolska poslopja na periferiji, tako na Polulah, Sp. Huđinji in Ostrožnem a tudi drugod, je vse pohvale vredna. Sodobna šolska higiena priporoča gradbo manjših sončnih stavb, ki naj bodo sredi okoliša, da bi imeli vsi otroci približno enako do šole, mlajši 2 km, starejši pa 4 km. Hoja v šolo otroke preobremenjuje in posledica so slabi učni uspehi. Ravno tako je treba imeti pred očmi, da ne gradimo šole ob glavni prometni črti; šum in ropot moti zbranost otrok, ki ne morejo slediti pouku v šoli. Pa tudi prah je v poletnih mesecih zelo ne-

zdrav in ga je treba preprečiti. Šolskemu posloplju je treba dati sončno lego, kar je važno predvsem v dolinah. Paziti tudi moramo, da ne bi gradili šole preblizu tovarn ali ropota. Ker pa rabimo šole tudi v tovarniškem naselju, jih moramo postavljati tako, da so daleč od plina, od dima in saj. Odveč bi bilo menda omenjati, da je pri šoli tudi važna preskrba z vodo (za stranišča, kopalnice itd.), pri čemer računamo s predpisano kapaciteto na človeka, upoštevajoč vse letne čase.

Velikost zemljišča je odvisna od številca učencev, velikosti zidane ploskve in oblihi zahtev glede nezazidane ploskve. Na potrebe šole gledamo danes z drugega vidika kot so gledali nekdaj. Šole brez dvorišča, igrišča si danes ne moremo predstavljati! Velikosti prostora posvečajo v inozemstvu veliko pozornost. Danes vodimo otroke v naravo, nudimo jim možnosti gibanja v odmorih, pred poukom, po šoli itd. in je tak prostor pri šoli nujen in zato tudi ni vseeno, kako velik je. Računamo za učenca najmanj 10 m², lahko pa več, kar je pač odvisno od tega, kje bomo zidali, ali v odprtem ali v strnjem prostoru (to zadeva pač perspektivo urbanistike). Ne smemo pa pozabiti, da ne bomo gradili šol samo za nekoliko desetletij, temveč za najmanj tri rodove (100 let) in da smo pred bodočimi pokolenji prav tako odgovorni kakor pred rodom, ki ga oblikujemo danes. Na našem podeželju je, brez dvorišča šol, ki imajo droben vrtil, dvišila oziroma igrišča pa nič.

Kako trde boje so morali šolniki — prednamci bojevati z občinskimi očetmi, da so šoli odkazali ali kupili kak prostor, kakor da je šlo za otroke šolnikov, a ne za otroke kmečkih prebivalcev! Slovenski učitelji v svojem idealizmu ni klonil, četudi dostikrat ni uspel. Danes, ko sta šola in oblast eno, pa bodi učiteljeva naloga, da ljudstvu pravilno predstavijo in tolmači probleme šole in vzgoje in bo ob takem prizadevanju žel polno razumevanje in dosegal uspehe.

Vsaka zgradba ima svojo problematiko, tembolj šolska zgradba; tu so arhitektonski in tehnični vidiki ter prostorninski in psihološki problemi. Načela arhitekture se menjaajo. V zadnjih sto, dve sto letih so postavljali v ospredje zunanjo arhitektonsko obliko, ki so ji podrežali arhitekture. Danes pa se morajo vse zgradbe, ki služijo vzgoji in pouku, podrediti načelom, ki jih postavlja pedagogika in predpisom, ki jih določa šolska higiena. V tem pogledu ni mogoče dovoliti nobenega kompromisa in morajo biti šolski prostori grajeni tako, da se bodo otroci lahko učili in da ne bo niti najmanj ogroženo njihovo zdravje. Način pouka se je spremenil, prav tako se tudi pedagoški način razlikuje od prejšnjega; zato se je morala tudi prostornina šolskih prostorov spremeniti. Kar se tiče psihološkega problema, pa je treba pomisliti, da prebije mladina skoraj polovico svojega mladostnega življenja v šoli, zato mora dati šola svetlobo in zrak in je prav zaradi tega tudi spremenila šola svoje probleme.

Glede zgradbe same ločimo pri gradnjah danes dva sistema: enostavni in paviljonski sistem. Enostavni sistem je ta, ki ga poznamo po današnjih šolah: dvo- ali trinadstropna poslopja z dolgimi hodniki in lomljenimi (ponekod tudi polžastimi) stopnišči. Večje otroke namestimo zgoraj, mlajše spodaj. V taki zgradbi je večja nevarnost prenašanja nalezljivih bolezni kot v paviljonski zgradbi, kjer sta le dva prostora. Otežkočena je tudi povezava šolskega prostora s prirodo in odmorih. Prednost pa je v tem, da je cenejši način gradnje zaradi enega temeljne ene strehe. Pri nas bomo verjetno ostali pri enostavnem sistemu. — Paviljonski sistem predstavlja nizke šolske zgradbe, v kateri ima učilnica svoj predprostor, s katerim je izolirana od druge učilnice. Vsi predmeti so samostojni, to je niso vezani drug na drugega in se morejo prenašati, kakor tudi tabla. Druga prednost je v tem, da učilnica ni vezana na velikost prostora, kajti tu pristopamo že na dvostransko osvetljenje. Način paviljonskih šolskih zgradb je nastal na potresnem terenu v Kaliforniji; pozneje so ga začeli posnemati v ZDA, Švici in Angliji in tudi v drugih državah. Pri nas bo pouk v Kravem potoku pri Kozini—Herpelju.

Pri gradnji naših novih šol se bomo morali vsekakor ozirati na izsledke pedagoške znanosti in moderne higijene in ko bomo »stopili h konkretnemu delu, bo tr... na vsak način uvaževati nasvete, ki jih bosta nudila pedagogika in zdravnik.

Zdaj pa o Laškem okoli toplic . . .

Ko smo že na tem, da o Laškem na široko razpravljamo, bi ne bilo prav, če bi zamolčali tisto, kar ni nič manj važno za turistični razvoj kraja. Laško je danes, roko na srce, Pepelčica med zdravilišči. Prirodna lepota zatemni deloma vso tisto neskladnost, ki bi kje drugje prišla še bolj do izraza; ki pa ni nujna. Laščani naj najdejo čarobno bučo, da se bo Pepelčica lepo oblekla.

Ni treba prvič preveč zahtevati. Zelo imajo včasih velike oči. Ni ravno zunanje lice Laškega odvisno le od regulacije, ureditve betonskih in asfaltnih cest ter novogradenj. Če bi na vse to čakali, bo Laško še dolgo nesnažno in nepriklupno mesto. Pravzaprav bi Laško, dokler ne dobi nekake reprezentativnih stavb, kaj čudno izgledalo, če bi bilo pri tleh tako veleumestno urejeno. No, če bi, nič hudega. Toda želja po velikem naj Laščanom ne vzame volje za izvršitev malega.

Letos, pol slepec lahko vidi, so nekaj začeli. Starodavna zgodovinsko najzanimivejša stavba dobiva lepši zunanji videz. Na dvorišču bo vsak čas gotovih nekaj stanovanj, ki jih MLO zida na novo.

Laška železniška postaja pri zavlačevanju obljubljenega obnove ne bo več dolgo verna legitimacija vsega mesta. Bivša gostilna »Šket« nasproti Telovadnega doma bo končno (pravzaprav verjetno) obnovljena. Je pa v Laškem še dosti hiš, državnih in privatnih, ki nujno kličejo zidarje v obisk.

Menda je pri vsem tem najbolj boleča točka to, da Laško ne premore nobene stavbe, ki bi zaslužila ime »hotel«. Dosedanji »Hotel Savinja« bi prej zaslužil goli naziv restavracije, kajti kaj drugega itak ni. Čudno je to, da mesto, kjer se večina prebivalstva zanima za razvoj turizma, tega ne uredi. Danes je ta »hotel« nekako »čudo božje«. Na dvorišču so nekatere kurje stopnice v nadstropje, po hotelskih sobah stanujejo stranke, prav tako v nekaterih pritličnih prostorih.

In še nekaj o laških toplicah

Ko sem že tako lepo v tiru — nekaj za epilog. Prejšnji članek je baje ponekod dvignil prah, in da se poleže, dovolite . . . Le nekaj kapljic pomladanskega dežja . . .

KADROVSKA POLITIKA . . .

Iz »poluradnih krogov« sem zvedel, da so v laških toplicah na »vidiku« spremembe. Baje so sklenili ukiniti mesto stalnega zdravnika. Baje zato, ker je premalo pacientov in bi bilo dovolj, če bi imeli honorarnega zdravnika. (Zopet linija najmanjšega odpora). Ob sedanjem obisku, bogme, imajo prav. Toda kaj, da se ne morejo le-tam pogovoriti tudi o tem, kako bi privabili obiskovalce in »zaposlili« zdravnika. Nihče sicer ne more imeti nič proti temu, da zmanjšajo število uslužbencev, če res niso potrebni in če to razbremeni plačilni fond. Toda, če bi temeljito pregledali sestav in položaje v laških toplicah, bi bilo menda kakšno drugo mesto manj važno.

Zelo zamotano je vse to. Na eni strani trgovaten odpor proti uvedbi gostinske osnove laških toplic, češ, to je zdravstvena ustanova, ne »semenje«, na drugi strani pa predvidevati odpušitev zdravnika, ki je nekaka posebej izbrana reprezentanca »čistega« zdraviliškega značaja?

Prijateljsko srečanje v Novem Celju

Nikoli prej nismo imeli posebnih stikov in se tudi poznali nismo s člani kolektiva iz Novega Celja. Prejšnjo nedeljo smo se odzvali njihovemu »novobilu«, da bi se njihovi člani sindikata in tekmovalci mestnega odbora sindikata drž. uslužbencev iz Celja srečali v prijateljskem tekmovanju v namiznem tenisu, streljanju in šahu.

Čeprav je bilo to prvo srečanje in čeprav je potekalo tekmovanje v zelo lepem razpoloženju, je bila borba, zlasti v namiznem tenisu, precej ostra. Šahiste imajo močne in tudi v ostalih dveh panogah bi se lahko pomerili z drugimi ekipami.

Stanovanjska stiska je razumljiva, vendar bi MLO moral tudi na perspektivni razvoj mesta bolj gledati in enkrat izprazniti hotelske sobe za tujski in turistični promet. To naj bi bil vsaj začetek za bodočo turistično dejavnost. Hotel »Savinja« potrebuje poleg tujskih sob tudi kavarno, kajti ob večerih v Laškem, če nočeš sedeti med alkoholi, ni druge izbire, kot če jo potegneš pod odejo.

Zelo pomembno plat zdraviliško turističnega kraja obsežujejo javni nasadi, sprehodne poti, parki in temu podobne naprave. No Gorenjskem pravijo: Na oknih se vidi, če so dekleta v hiši. No, Laščani so menda temeljito zgubili čut za lepoto in ljubezen do cvetlic. Če bi vsak hišni lastnik posadil vsaj nekaj rož, bi mesto cvetelo, duhtelo in vabilo. Naposled bi se Laščani sami ugodneje počutili. Tako pa je v Laškem obilo prostorov, ki bi z nekaj cvetlicami in grmiči izgubili puščaški videz. Na primer prostor okoli Doma ZB, prostor pri Dečjem domu itd. Med Pivovarno in studencem pod cesto bi posadili morda ozek zelen pas lepotičnega drevja? Vse to je zvežano z malenkostnimi stroški in nič hudega ni, če kdaj tudi take prostore zazidajo. Morda bi olepševalno društvo imelo še več predlogov za tako ureditev. Mnogo bi lahko uredili šolarji višjih razredov, ki bi istočasno dobili praktičen pouk v vrtnarstvu.

Posebno poglavje je uredenost gostinskih lokalov. Po gostilnih je najrazličnejši inventar, neenoten, iz vseh mogočih časov, različnih barv in oblik. Skratka ni v Laškem lokala razen hotela »Savinja«, kjer bi človek lahko čutil, da se je Laško pomaknilo z razvojem naprej.

Če se torej Laščani zavzemajo za turizem, morajo nekaj ukreniti, kar bo dalo mestu lepše vzdušje in videz, kajti tudi v tem pogledu je bilo Laško v času cvetočega turizma čisto drugačno, prikupnejše in lepše.

LE SEKAJ, SEKAJ SMREČICO . . .

— Premalo, tovariš, še premalo si napisal! me opazarjajo in ustavljajo Laščani. Priznam. Kdo bi vse to videl, si zapomnil in zapisal, a kdo vse to objavil. Res pa je, da so Laščani upravičeno jezni, da uprava kopališča tako neusmiljeno seka park, ki je zatočišče pacientov, turistov in meščanov v poletni vročini. Komu je do sonca, »fala bogu«, tega se ne manjka. Zdraviliški park je vendar okras mestu. Pa ko bi vsaj povedali, kaj jih do sekanja zavaja, kakšne izboljšave si obetajo, tako pa samovoljno »i nikome ništa«.

Zivo mejo so tudi tako pristrigili, da je ni več kaj striti. Včasih je branila pasante pred prahom s prometne ceste, danes je le še ovira za kakšnega pijanca, da se ne priziblje s ceste v »park«. In olepševalno društvo, mnene Laščanov? Kdo vse to kaj vpraša?

IN NAPOSLED ZA INFORMACIJO

Ker mi je na uho prišla telefonska vest o tožbi se prostovoljno odrekam zaščite »Savinjskega vestnika« in izjavljam, da sem vse te stvari o zdravilišču in okoli zdravilišča, ki izražajo mišljenje pretežnega dela Laščanov in so pisane na njihovo željo, pisal jaz, Jurček Krašovec

Vedeti moramo namreč, da je sindikalna podružnica v Novem Celju pred nekaj leti samo životarila, dočim je sedaj zaživel s posebno močno dejavnostjo. Seveda oni o svojem delu sami ne pišejo, drugi pa tudi o tem veliko ne vedo, ker je kolektiv in kraj precej ločen od zunanjega sveta. In vendar kolektiv zdravilišča v Novem Celju je menda eden od redkih, ki je ustvaril tesno povezavo z vasio, z mladino in ostalimi prebivalci te okolice. K rjim prihajajo kmečki fantje, ki so postali prav dobri igralci-šahisti in ki ne ostajajo v namiznem tenisu in streljanju. In še nekaj: sindikalna podružnica je zaktivizirala vse svoje člane. Namizni tenis igrajo vsi od tovarišice, ki je zaposlena v kuhinji do šefa zdravilišča, pravtako je v ostalih dejavnostih.

Državni uslužbenci iz Celja, ki smo bili pri njih gostje, smo se marsičesa naučili. Tekmovanje nam je ostalo v lepem spominu in bomo s stiki nadaljevali. Ze ta mesec nas bodo le-ti obiskali v Celju. K temu bomo pritegnili še uslužbenke Celjske bolnice, da bo tekmovanje bolj pestro in da bo imelo širši obseg.

Hvaležni smo kolektivu v Novem Celju — lepo bi bilo, če bi se spoznale z njimi tudi druge sindikalne podružnice. Gotovo se bodo strinjale z nami, da je namreč sindikalna podružnica dosegla lepe uspehe, posebno pohvalno pa je, da je pritegnila k svojem delu tudi ljudi iz vasi.

V tem bi jih morale posnemati tudi ostale sindikalne podružnice v Celju in drugod.

Nekatere celjske hiše so spet začele rasti

Zivo bitje raste določeno vrsto let, hiše pa do strehe in potem je pika. Sedanja pereča stanovanjska stiska v Celju pa je to piko spremenila v vejico, to se pravi, da se lahko kaj pride . . .

V Celju so hiše, katerih zidovje je tako močno, da bi vzdržalo še kako nadstropje, veliko jih je pa, ki morejo »zrasti« za mansarde. Tako bo Celje ob sedanjih pogojih dobivalo pariški značaj mansardnih stanovanj.

Uprava drž. stanovanjskih zgradb v tem času gradi nekaj takih podstrešnih stanovanj. V Zidanškovi ulici boste, če že niste, opazili, da se je streha trinadstropne hiše dvignila. Le-tam bodo v razmeroma kratkem času in z veliko manj stroškov kot pri novogradnjah uredili dvojne dvosobnih stanovanj z vsemi pritlikinami in še lepo samsko sobo povrh. Stanovanja bodo zračna, sončna, edino kar jim je oporekati je to, da je potrebno prehoditi lepo število stopnic, toda ljudi ob današnjem pomnikanju stanovanj to ne moti preveč.

TD „PARTIZAN“ Celje-mesto vabi v telovadnico

»Partizan« vabi v svojo telovadnico. Vabi pred durmi velikega zleta telovadcev, ki bo 24. maja t. l. To bo praznik tiste napredne miselnosti, ki ne vidi v redni in smotrni telovadbi le osnovnega pogoja za vzgojo telesno in duhovnega čilnega državljanca, ampak

Kdo bo kriv?

Z veseljem odobravanjem je celjsko prebivalstvo sprejelo sklep mestne ljudske skupščine, da se bo začela graditi nova osnovna šola na Polulah. To je začetek gradnje novih šolskih poslopj, ki jih bo v Celju treba še več. Delo se je že pričelo, gradijo namreč dovozno cesto, ki je potrebna za dovažanje gradbenega materiala, pozneje pa za primeren in dostojen dostop do nove šolske zgradbe.

Z večjo skrbjo pa gledamo na počasne priprave za odobreno adaptacijo vojaškega skladišča, v katerem bo nameščena Vajenska šola raznih strok. Da se gospodarski svet resno bavi s tem vprašanjem, je razvidno iz sklepov, ki so bili sprejeti na njegovi zadnji seji. Da bi z adaptacijskimi deli lahko čimprej pričeli, so potrebni še nekateri administrativni ukrepi, ki bodo sprožili izpraznitev skladišča. Le-ti pa se ne ganejo z mrtve točke. Pomisliti je treba, da je za preselitev podjetja, ki naj napravi prostor drugi ustanovi, v tem primeru vojaški, treba več tednov, je tako počasno ukrepanje nevarno; kajti do jeseni, ko bo šola zopet na cesti, nas loči samo še pet mesecev. Da Vajenske šole v Celju ne moremo zapreti, o tem ni treba razpravljati.

PLZ v Štorah in Teharju je oživela

Organizacija protiletalske zaščite v Štorah in Teharju se je v zadnjem času znatno izboljšala. Občinski odbor PLZ je organiziral strokovni tečaj za hišno PLZ v Teharju in v Štorah. Tečaja v Teharju se udeležuje 37 članov PLZ v Štorah pa 40 članov PLZ. Tečaj v Teharju vodi z uspehom tovariš Smeh, šolski upravitelj. Tečaj v Štorah pa vodi sekretar občinskega odbora PLZ tovariš Lampret in tovariš Stravs. Disciplinarni tečajih je pohvalna. V začetku je bilo sicer nekaj primerov nerazumevanja med posameznimi člani PLZ, vendar so s pravilnim pojasnjevanjem dosegli, da sedaj takih primerov ni več. Predavateljski kader je res kvaliteten, čigar zasluga je, da je na tečajih vzorna disciplina.

Naše nadaljnje delo bo v organizaciji novih tečajev, splošnih predavanj o PLZ, zlasti pa v organizaciji internih praktičnih vaj hišne protiletalske zaščite skupno z gasilskimi društvi, s katerimi se bo hišna zaščita resnično pripravila za izvrševanje svojih nalog.

Naloga občinskega odbora PLZ je, da tečaj hišne PLZ naredi vsak odrasel človek, član PLZ. Hišna protiletalska zaščita naj bo vedno pripravljena, da bo znala zaščititi prebivalstvo in ljudsko premoženje. Protiletalska zaščita mora postati močna in trdna organizacija — desna roka naše armade. L-k

Novo odprta ČESALNICA

V PREŠERNOVI ULICI 4

zraven restavracije
»VINO KOPER«

POSTREŽBA SOLIDNA!

Za cenjeni obisk se priporoča
PERSIČ FRANJO, FRIZER

Uprava stanovanjskih zgradb bo s posebnimi komisijami pregledala drž. stavbe in raziskala možnosti čim številnejših nadzidav. Tov. Presinger, ki sam dela načrte in vodi gradnje, ima v načrtu za letos veliko teh možnosti. Na primer stavba bivšega pokojninskega zavoda v ulici »Tončke Čečeve« premore v podstrešnih prostorih z malenkostnimi prizdki in prezidi več lepših stanovanj. Takih stavb je v Celju še veliko, če bo le denarja, da bo podjetje začeto iniciativo lahko uspešno nadaljevalo.

Morda bi celo privatniki pristopili v stik z Upravo stanovanjskih zgradb in v lastni režiji uredili taka stanovanja s pravico brezplačnega koriščenja stanovanja do časa, ko bi vloženi kapital dosegel običajne najemnine. Morda pa bi tudi stanovanjska združenja na ta način lažje prišla do veljave in obetanih načrtov.

Vsekakor ta iniciativa je zdrava in otipljiva.

tudi najbolj zdravo in hkrati koristno razvedrilo.

Zlet bo pregled telesnovzgojnega dela od osvoboditve do danes in revija naše telesne lepote in moči, hkrati pa organiziran v proslavo rojstnega dne našega Maršala.

Zato velja to vabilo v telovadnico k redni telovadbi najprej našemu delovnemu človeku. Ta si bo med telovadno uro svoje mišice še bolj »ojeklenil« in svoje telo še bolj usposobil za izvrševanje poklica, obenem se pa v tovariški povezanosti z drugimi telovadci tudi duševno odpočil in sprostil.

Dalje vabimo v telovadnico našo mladino. Njo pravzaprav najbolj, ki je telovadbe kakor hrane potrebna. Potrebna ji je za krepitev telesa in duha, za oplemenitev značaja in za dvig požrtvovalnosti in poguma, solidarnosti in tovarštva. — V skrb za mladino trka telovadnica na srca vseh staršev, ki jim je do zdravih in delavnih otrok, obrača se do vseh solnikov, ki si žele najzvestejšega pomočnika k njihovim vzgojnim ciljem.

In končno odpira vrata vsem športnikom, ki verujejo v njen nenadomestljivi prispevek k dviganju športniku potrebnih telesnih kakor tudi moralnih in duhovnih vrlin.

Da bi to vabilo ne ostalo brez odziva, sporočamo, da je naša telovadnica (v II. — prejšnji mestni — osnovni šoli) odprta v ponedeljkih in četrkih od popoldneva do večera za vse ženske oddelke — pionirke, mladinke, članice, v torkih in petkih pa za moške oddelke — pionirje, mladince in člane, v nedeljah pa za treninge in izredne telovadne ure. V telovadnico vas z veseljem uvede vsak pripadnik »Partizana«.

Pridite vsi, ki vam je za napredek v življenju našega ljudstva in domovine! Zdravo! G.

V VELENJSKEM RUDNIKU BODO RAZPISALI NATEČAJ ZA IDEJNI OSNUTEK ODKOPNE METODE

Na šestem rednem zasedanju Delavskega sveta rudnika Velenje je glavni inženir predlagal, da bi razpisali natečaj za idejni osnutek odkopne metode. Določili naj bi nagrade posameznikom ali skupini, ki bi predložila sprejemljiv načrt. Predlagal je tudi, naj bi poleg denarne nagrade dobil tvorec osnutka tudi določen odstotek dobička, ki bi z uvedbo metode nastal. Rudnik Velenje ima na razpolago 600 milijonov ton premoga, odkopljejo ga pa le 35%, medtem ko ostalo ostane v jami. Tako s starim načinom odkopavanja nastaja 40 do 45% izgube. Delavski svet je ta predlog sprejel. K natečaju bodo povabili rudarje, tehnike in inženirje. Komisija bo sestavila rok izdelave osnutkov, ki jih bodo avtorji pošiljali pod šiframi. Določiti bo treba tudi posebno rudarsko polje za preizkušnje. Tako bodo pri izboljšanju odkopnih metod sodelovali lahko vsi, ki poznajo delo v jami, ne samo ozek krog za to plačanih ljudi.

Na tej seji so govorili tudi o štednji, ki naj ne zajame popravil delavskih stanovanj, nadalje vprašanje izplačanih nadur, ki pa niso izkazale potrebnega učinka. Predlagali so, naj bi vodilni uslužbenci, ki delajo v nadurah, ne bili plačani po nadurah, temveč bi prejeli nagrade, ker se njihovo delo ne da tako lahko kontrolirati.

V CELJU JE BIL SESTANEK PREDSEDNIKOV IN TAJNIKOV TRGOVINSKIH ZBORNIC STAJSERSKE

25. marca je bil v Celju setanek vseh predsednikov in tajnikov trgovinskih zbornic iz Maribora, Maribor-okolica, Ptuja, Slovenj Gradca, Trbovelj, Celja, Kranja in celjskega okoliškega okraja. Navzoč je bil tudi zastopnik republiške trgovinske zbornice tov. Teržan Zvone.

Na tem sestanku so razpravljali predvsem organizacijska vprašanja, šolstvo in vzgojo kadrov, o odpiralnem in zapiralnem času trgovin in gostinskih podjetij, o trgovski zakonodaji in o sodelovanju z organi oblasti.

Ker bodo o tem obširneje poročali strokovni listi, nimamo namena objavljati širše problematike, ki jo je ta sestanek prinesel, ker je s tem ugodeno le manjšemu številu naših bralcev, medtem ko prizadeti prejema redno strokovne liste.

LESNO OBRATNE DELAVNICE . . .

Izigravanje samoupravljanja in demokracije so si dovolili v lesno obrtnih delavnicah. Tam so prišli celo tako daleč, da je morala poseči vmes notranja uprava. Svet za gospodarstvo je na zadnji seji sklenil podjetje reorganizirati, tako da bodo smučarske delavnice prišle pod upravo bodočega lesno-industrijskega kombinata, sodelstvo postane samostojno podjetje, lesna galanterija, oziroma dekorativna galanterija pa itak nima izgledov za razvoj in bo prenehala z obratovanjem.

V tem podjetju bo Gospodarski svet uvedel prisilno upravo in bo s tem ukrepom naredil red, ki je le-tam zadnje čase zelo osirotel.

Mizarska podjetja - mizarji!

TOVARNA
POHIŠTVA
C E L J E

razprodaja

v svoji poslovalnici »Pohišstvo«
Celje, Zidanškova ulica štev. 15
razno stavbeno okovje po znalno
znižanih cenah

IZKORISTITE UGODEN NAKUP!

P R E S E L I T E V

KOTEKS • Celje

PODJETJE ZA PROMET S KOŽAMI IN TEKSTILNIMI SUROVINAMI

se je preselilo na Teharsko cesto 25 (Zavodna - bivše Ravnikarjevo skladišče)

CENJENIM DOBAVITELJEM SE PRIPOROČAMO

V soboto, 11. aprila

otvoritev
RESTAVRACIJE
»Pošta«

V A B L J E N I I

Iz Celja ...

Škodljiva „PASJA MODA“

Kakor sem bil vesel ob povratku iz tujine, da se je Celje v marsičem zgradilo (gledališče, stanovanjske zgradbe, stadion, razsvetljava itd.), bi rad spregovoril o kontrastih, ki nasprotujejo socialistični miselnosti in ne spadajo v socialistično Celje.

Pred nekaj dnevi sem slučajno srečal kolesarja z nemškimi volčjakom, ki pa je bil (kolesar) tudi primerno obleden samo bele nogavice so mu še manjkale. Zraven je pa prepeval še »das schöne Stiererland«. No bil je kolesar. Nisem ga mogel dohiteti, prehitro je izginil v viaduktu pod pošto.

Drugi primer je bil v kolodvorski restavraciji. Dva moška sta se ves čas pogovarjala nemško in ko sta odšla sem se zanimal za njih in zvedel, da sta rojena Celjana. Žalostno...

Posebno pozornost povzročajo pa nemški volčjaki in podobne pasje rase, za kakršne plačujejo nekateri tudi po 30.000 din. Če so poleg teh psov njih gospodariji še primerno oblečeni ima človek občutek, da gleda gestapovce, ki so svojčas strahovali Slovence in ščuvali take pasje mrcine nanje. Ta pasma se je preveč razživila v Celju. Nekaka moda. Pri tem pa ti psi delajo

škodo lovu, kot narodnemu gospodarstvu, saj so krvoločne zverine. Posebno pozornost pa zaslužijo prosto tekajoči psi brez nagobčnikov, ki jih je polno po mestnih ulicah, parku in staremu gradu, ter povzročajo strah otrokom in ženskam.

Pred nekaj meseci je tak pes napadel mojega petletnega sina od zadaj, ga podrl na tla in kdo ve kako bi se končalo, da ga navzoči ljudje niso odpodili z brami. Drug primer: V bližini starega gradu je tak krvolok napadel malo Metko in njeno mater tov. Krelj. Otroka je volčjak podrl na tla, in ko so jo rešili starši pa 14 dni potem niso vedeli, če bo otrok spregovoril, toliko ga je pes prestrašil.

Po vsem tem je jasno, da bi morali ljubitelji psov omejevati to krvoločno pasmo. Zlasti če le-ti niso dresirani, so za družbo nevarni in spominjajo na gestapovsko modo hitlerjevske Nemčije. Potepene pse bi bilo treba likvidirati, ostale klasificirati na čuvaje, lovske in športne pse. Le-te pa bi bilo treba kot luksuz obdavčiti z visokimi taksami.

To žalostno »pasjo« modo bi bilo treba zatreti, kajti preveč nas spominja na okupacijo. Janez

»JADRAN« čevlji – izdelki žilavih primorskih Slovencev

V pasaži Prešernove ulice je te dni bila urejena prikupna trgovina čevljev. Lokal je poleg »Jugovinila« doslej najprikupnejši, moderen in daje mestu izgled sodobnosti. Urejen je po načrtih Projektivnega biroja MLO Celje, oziroma arhitekta Miloša Hohnjeca. Trgovino vodi tov. Kogovškova.

Zanimanje Celjanov za izdelke, doslej manj znane trvdke čevljev je veliko. Morda bo Celjane zanimalo tudi to, kakšna je tovarna, ki te čevlje proizvaja:

Tovarna čevljev »Jadrana« je v vasi Miren pri Gorici. Ta slovenska vasica ima čisto obrtniški značaj. Ze leta 1908 so se tamkajšnji čevljarji združili v drugo in ustanovili podjetje »Adria«. Večinoma vsi vaščani so čevljarji, razen dela prebivalcev, ki so se svojčas bavili tudi s kamnoseštvo. Med prvo svetovno vojno se je celotna tovarna z delavci vred preselila na Stajersko v Mozirje, kjer je obratovala do konca prve svetovne vojne. Po vojni so se vrnili nazaj v svojo vas, kjer pa jim je fašizem leta 1930 zaplenil vso tovarno in jo za smešno ceno prodal nekemu fašistu. Delavci te tovarne so si potem s trudom služili kruh na razne načine.

V NOB so vaščani bili zavedni. Enotno so se udeležili vstaje. Pol vasi je bilo

požgane, prebivalci pa izseljeni. Ko so se po vojni vrnili na svoje domove, so to vas 5 km južno od Gorice s križnično mejo razkosali. Dobra tretjina najboljših polj, pet hiš in celo pol kopališča je prišlo pod Italijo. V socialistični državi se je čevljarska dejavnost spet razmahnila. S pomočjo države in z lastnimi močmi so tovarno spet obnovili, tako da danes spet v polnosti obratuje. Poleg tega se je razvila še mizarska obrt in tudi kamnoseštvo, ki se ves čas po prvi svetovni vojni ni opomoglo, se počasi spet obnavlja.

V vasi so zgradili lep in velik kulturni dom, ki na skrajni meji med kulturno zatočišče osvobojenim Slovincem na Gorškem.

Tako so po polnih 46 letih v Mirmu končno postavili trdno čevljarsko in dustritrio. Žilavost in volja tega prebivalstva je v tem gospodarskem razvoju imela veliko zaslug tudi za narodnostni razvoj, za ohranitev slovenske besede in privrženosti toliko let tlačenege ljudstva do slovenske narodnostne skupnosti.

In za konec. Če so izdelki te tovarne tako močni in neuničljivi, kot so bili ves ta čas ljudje, ki jih izdelujejo, potem se bodo naši ljudje v mestu in iz okolice radi oglašali v novi trgovini.

LJUDSKA UNIVERZA V CELJU

Predavanje univ. prof. dr. Vurnika Ivana: *Razvoj urbanizma in njegovo današnje pojmovanje*, bo v četrtek 9. aprila t. l. ob 19.30 uri v predavalnici učiteljskega. Predavanje bodo ponazarjali slike! Vljudno vabljeni.

Urbanizem je znanost o graditvi in ureditvi mest in naselij. Danes ni več izgradnja in ureditev mest, trgov in vasi prepuščena slučajem. Vsa sodobna mesta gradimo po dobro premišljenem celotnem načrtu. Pri izdelavi načrta za gradnjo ali ureditev mest in vasi upoštevajo inženirji-urbanisti značaj mesta, smoter gradnji, kot tudi mnoge zahteve zdravstva, higijene, prometa, skladnosti, nadaljnjega razvoja in potrebe prebivalcev.

Celjani radi razpravljamo o ureditvi mesta Celja, vendar mnogokrat neenot-

no in pomanjkljivo, saj mnogi ne poznamo temeljnih načel in zakonitosti urejevanja mest. Z vsem tem nas bo seznanil dr. Vurnik v svojem nazornem predavanju.

Inž. Zmudert Bernard bo v aprilu predaval tudi o urbanistični ureditvi mesta Celja. Predavanje urbanistaznanstvenika dr. Vurnika nas bo najlepše usposobilo za temeljitejšo umevanje urbanističnih načrtov mesta Celja in za tehtno razpravljanje o njih.

Na Spodnji Hudičji bo v dvorani »pri Ameriki« v sredo 8. aprila ob 20. uri vzgojno predavanje: »Družinska vzgoja – naša prva skrb«. Predavala bo predmetna učiteljica tov. Tončka Podjavoršek. Vsi vljudno vabljeni.

V SOBOTO

11. aprila

OTVORITEV

RESTAVRACIJE

»POŠTA«

V ABLJENI

Tekmovanje „malih letal“

Prejšnjo nedeljo dopoldne so modelarji celjskega Aerokluba na letališču v Levcu prvič v letošnjem letu preizkusili svoje modele in v obliki prvenstva dosegli prav lepe uspehe. 32 modelarjev je z »malimi letali« ob ugodnem spomladanskem vremenu tekmovalo za naslov prvaka I. gimnazije. Modelarji Industrijske kovinarske šole iz Celja pa so namreč tekmovali izven konkurence in prav tako pokazali viden napredek napram njihovim lanskim rezultatom. Na prvenstvo so bili povabljeni tudi modelarji II. gimnazije, vendar se vabilu niso odzvali, kar je vse graje vredno posebno še iz razloga, ker so tudi v II. gimnaziji dobri modelarji, ki bi bili na tem prvenstvu dosegli vidne uspehe.

Komisija, ki je vodila tekmovanje, je razglasila naslednje rezultate:

V A-2 kategoriji (nordijski) je tekmovalo 8 najboljših modelarjev in je Gregl Dominik dosegel 518 točk, Januš Franc 420 točk itd. V kategoriji začetnikov je bil najboljši Kodolja Jože, dočim je bil izven konkurence najboljši modelar IKS-a Zagorčič Jože.

Prvak I. gimnazije je ostal še vedno osmošolec Gregl Dominik. Gregl je tudi preizkušal model z bencinskim motorjem, ki pa se mu je zaradi nastalega vetra razbil.

Celjski modelarji so s tem uspehim tekmovaljem prikazali velik napredek pri gradnji svojih letal, predvsem pa je velika udeležba na tekmovanju dokaz, da nam ne bo manjkalo kadra za nadaljnje šolnje na jadralicah in motornih letalih. R. R.

RESTAVRACIJO AD KLADIVAR JE PREVZELO GOSTINSKO PODJETJE »VINO KOPER«

Restavracija »Vino Koper« je v polnih treh mesecih pridobila med Celjani toliko prijateljev istrske kapljice, da je bilo zadnje čase že preveč nabito polno ljudi v restavraciji, da je polagoma že izgubljala na privlačnosti za tiste, ki nočejo piti stoji in v oblakih dima.

Na ponudbo AD Kladivar je uprava »Vino Koper« prevzela lično restavracijo v Domu AD Kladivar na Dolgem polju v Kersnikovi ulici. Tako se bodo verjetno obiskovalci »Vina Koper« iz tega dela mesta preselili tjakaj, kajti ta »podružnica« bo oskrbovana z enakimi vini in jedili po enakih cenah kot v mestu.

MESTNO ZIMSKO IN LETNO KOPALIŠČE – SAMOSTOJNA USTANOVA

V zvezi z reorganizacijo mestnih podjetij, ko zimsko kopališče, skupaj z letnim, postalo samostojno podjetje, torej ločeno od proračuna. Novo podjetje ima vse pogoje za samostojno upravljanje in razvoj. Prav gotovo pa bodo v tem podjetju ob spremenjenih pogojih razvili tudi večjo iniciativo. Sila dela čudeže, pravijo.

MESTNE PARKE IN NASADE BO PREVZELA VRTNARSKA SOLA

Gospodarski svet je na zadnji seji sklenil reorganizirati dosedanje upravo javnih nasadov. Ker je urejevanje parkov in nasadov pravzaprav najbližje ustanovi, kot je Vrtnarska šola, je MLO sklenil, dati ta del javnih nasadov in naprav v urejevanje tej šolski ustanovi, ki bo stem dobila v učni program namesto splošnega kmetijstva.

NEODGOVORNO POSLOVANJE bivšega poverjenika za državne nabave pri OLO Šoštanj in poznejšega direktorja trgovskega podjetja »Material« v Šmartnem ob Paki

Pri okrožnem sodišču v Celju je bila dnevna razprava. Zagovarjali so se bivši direktor Okrožnega trgovskega podjetja »Material« v Šmartnem ob Paki, Kolenc Alojz, komercialist pri istem podjetju Juvan Jože, Sarb Franc, sedaj zaposlen pri trgovskem podjetju OZZ v Šmartnem ob Paki ter Lužnik Stane, sedaj upravnik žage v Šoštanju.

Obtožnica očita Alojzu Kolencu v enajstih primerih neodgovorno poslovanje, ki ga je zakrivil kot poverjenik za drž. nabave pri OLO Šoštanj in kot poznejši direktor trgovskega podjetja »Material« v Šmartnem ob Paki. Zakrivil je kaznivno dejanje ponarejanja listin, zlorabe uradnega položaja in uradnih pravic. Juvan Jože je zakrivil kaznivno dejanje zlorabe uradnega položaja in uradnih pravic, Sarb Franc in Lužnik Stane pa kaznivno dejanje neupravičene uporabe uradno jima zaupanih stvari.

Obtožnica pravi med drugim, da je Kolenc leta 1951 ali v začetku leta 1952 dal razdeliti od količine raznovrstnega usnja v vrednosti

ki je itak v vseh kmetijskih šolah, nov predmet, to je urejevanje parkov. Tako bodo učenci vrtnarske šole dobili priliko za praktičen pouk, mesto pa bo na ta način dobilo brez dvoma ob strokovnem vodstvu pedagoškega kadra na tej šoli lepše parke in javne nasade. Upajmo, da se bo letos v tej reorganizaciji videla korist tudi na zunaj.

ČIŠČENJE CEST IN KANALOV BO PREVZELA UPRAVA ZA CESTE IN KANALIZACIJE

Ker je Uprava za ceste in kanalizacije najsorodnejše podjetje dosedanjemu podjetju »Snaga«, ki bo prišlo v likvidacijo, bo to podjetje prevzelo skrb za čiščenje ulic, za škropljenje in pranje cest. Seveda bo podjetje moralo verjetno povečati število uslužbencev, vsekakor pa poživeti dosedanje službo čiščenja, ki je bila vselej bolj »zaspana« reč. MLO bo s tem podjetjem sklenil pogodbo in skrbel, da bodo naročena dela izvršena.

Vse kaže, da bo z ureditvijo cest vpadnic in s kockanjem, oziroma asfaltiranjem nekaterih mestnih ulic in cest, ki so doslej predstavljale »skladišče« nesnage, postalo mesto tudi pri tleh bolj čisto. Tako bo postalo Celje z zunanjo obliko hiš spet snažno, da se ne bomo zastonj razmetavali z »lažno« frazo o »mestu belem in vselem«.

GRAZERSTRASSE 124

Tako in nič drugače se glasi hišna številka na Mariborski cesti. In to že leto dni in šesto leto po osvoboditvi. Ko hodim mimo te indolentnosti (po slovensko malomarnosti) premišlujem, kaj bi se zgodilo v Gradcu, če bi bili mi prekrščevali graške ulice in bi še danes stalo na neki hišni tablici: Mariborska cesta: Kaj mislite?

452.299 din po nabavni ceni, del tega usnja med 36 oseb, med katerimi je bil tudi on sam, in sicer tako, da je 18 oseb dobilo usnje za škornje, 18 pa usnje za čevlje po nabavni ceni, čeprav bi smelo trgovsko podjetje »Material« po nalogu OLO Šoštanj vsu dobavljeno količino usnja prodati le po doseglivi komercialni ceni. Iz skladišča podjetja »Material« v Šmartnem ob Paki si je vzel 5 do 6 m³ tesanega lesa v vrednosti okrog 36.000 din ter ga odpeljal na svoje gradbišče v Nizko, pri čemer pa je nameraval ta les vrniti kot neustreza-joca.

Obtoženci so zakrivali še niz večjih in manjših nepravilnosti, zaradi katerih je bilo trgovsko podjetje »Material« oškodovano za precejšnjo vsoto.

Kolenc Alojz je bil kot glavni krivec obsojen na 2 leti in 10 mesecev strogega zapor, Juvan Jože na 14 dni zapor, Lužnik Stanko na 1 mesec zapor, dočim je bil Sarb Franc oproščen. Kolenc mora plačati podjetju »Material« 220.000 din odškodnine.

...in zaledja

IZ SLOVENSКИH KONJIC

V Slovenskih Konjicah se že nekaj časa med pripravljajo na ustanovitev občinskega gradbenega podjetja, ki bo verjetno pričelo s svojim delom aprila letos. V sestav podjetja bosta prišli gradbeni ekipi tovarne usnja Konus in LIP, v kolikor pa bodo potrebe večje, bodo zaposlili še nove delavce. Za letošnja gradbeno sezono se obeta, da bo dela kar dovolj. Gradili bodo stanovanjske zgradbe za tovarno usnja, uredili mestni jarek in še več manjših stvari, seveda če bo na razpolago dovolj denarja.

Prav tako se pripravlja ustanovitev sodarskega podjetja in kovaške delavnice v Žetah, predvidevajo pa tudi, da bo državni mlín, ki je sedaj v sklopu Mlinskega podjetja v Celju, prešel sčasoma pod upravo občine.

Na zadnjih zborih volivcev so volivci predlagali še ustanovitev posebnega transportnega podjetja. To bi prav gotovo mnogo koristilo vsem lokalnim podjetjem, ki nimajo lastnih prevoznih sredstev, saj jih eno samo podjetje niti ne bi moglo vzdrževati. V primeru, da bi se tako podjetje ustanovilo, bi del prevoznih sredstev dala tovarna usnja KONUS, ki bi prepustila tudi večji del svojih prevozov. Predlog je vsekakor koristen in bi bilo želeli, da bi ga ljudski odbor še podrobneje proučil.

Lepo vreme, ki vlada že dalj časa, je privabilo kmetovalce v konjski okolič, da so prišli v delo na polju. Posejali so že večje površine ovs, pretekli teden pa so pričeli saditi krompir.

V tem tednu je imel prvo zasedanje novoizvoljeni delavski svet tovarne usnja KONUS, ki so se ga udeležili tudi dosedanjí člani delavskega sveta in upravnega odbora. Iz poročil, ki so bila podana, je razvidno, da je kljub nekaterim napakam tovarna lani dosegla precej uspehov, člani delavskega sveta pa so si nabrali dosti izkušenj za praktično delo. S tajnim glasovanjem so na zasedanju izmed treh predlaganih kandidatov ponovno izvolili za predsednika tov. Pavla Omerza, ki je DS vodil že lansko leto. Na istem zasedanju so izvolili tudi 6 članov v novi UO podjetja. Večina članov v obeh organih je letos šele prvič v neposrednem vodstvu tovarne, kar bo omogočilo, da se bo čim več delavcev podrobneje seznanilo z upravljanjem podjetja. Prvo zasedanje so imeli tudi že v podjetju »Usnjarski remont«.

L. V.

pilnico »Unimog«.

Kulturno prosvetno delo je živahno. Nabavili so za oder novo reflektorsko razsvetljavo in pripravili Finžgarjevega »Divjega lovca«.

Druge organizacije in društva životarijo. Gasilci dremlejo in čakajo na tovariša, ki bosta prišla z gasilskega tečaja. Upajmo, da bo potem bolje.

Cevljarska delavnica v Bočni je prenehala z delom in je likvidirana. Uslužbenci te delavnice pa so brez dela in težko preživljajo svoje družine. Imamo pa upokojence, ki prejemajo še redne prejemke v plači, kot na primer pismo-noša, ki zasluži 14.000 din. Morda bi to mesto prevzel mlajši človek, kajti sedaj prenaša pošto njegova hči, ki je stara 12 do 13 let.

V Bočni si želijo javnega partijskega sestanka, ki je lani prinesel mnogo koristnega. bix

OB USTANOVITVI okrajnega odbora »PARTIZAN« v Šoštanju

Pred dnevi so se v Šoštanju zbrali delegati vseh partizanskih društev šoštanskega okraja z zastopniki oblasti in množičnih organizacij na ustanovni skupščini okrajnega odbora za tekočadno vzgojo »Partizan« Šoštanj. Delegati društev so na tej skupščini povedali, marš kaj zanimivega, stvari, ki kažejo še na slabosti v partizanskih društvih samih, na drugi strani pa še na nerazumevanje od gotovih krajevskih organov oblasti in množičnih organizacij do te vsejudske družbene koristne organizacije.

V Rečici ob Savinji ima mladina veliko veselje do telovadbe in športa. Ustanovili so društvo »Partizan« in prosili občinski odbor za dodelitev igrišča, saj je občinske zemlje v tem kraju dovolj. No, pa doslej je bila vsaka prošnja odbita, mladina še kar čaka na svoj prost, kjer bi se lahko na zdrav način izživljala. Vprašani se, ali je občinski odbor komu vseeno, kaj bo delala mladina v njihovem kraju? Ali ne morejo podpreti zdravih stremeljenj kmečke mladine? Z malo dobre volje se mora najti pravilna rešitev tega vprašanja – saj je v Partizanu okrog 100 mladine in bo končno le treba upoštevati njihove prošnje!

Problem zase je Ljubno. Naj se še najdejo kakršni koli pisci, ki branijo »ugled« tega kraja kot se je našel nekdo v preteklem letu s člankom v našem listu »Od besed k dejanjem«, moram ponovno pibiti, da v tem kraju še ni prodrla zavest o koristnosti telesne vzgoje, o potrebi drušva »Partizana« za tamnošnjo mladino in pionirje. Partizanska organizacija republika oziroma poprej FZS je storila vse, da bi tudi v tem kraju lahko mladina v zimskem času bila deležna telesne vzgoje. Dotacija 400.000 din pred več leti je pomenila precej, kar nam kaže obnova biserjega prosvetnega doma prav s tem denarjem. Ta dom pa danes služi povsem drugim namenam! Ta ugotovitev drži in je nihče ne more izpodbijati!! Kaj so storiili Celjani oziroma okrožni odbor »Partizan«? V ta kraj so pošiljali najmanj po 10-krat letno ali pa še večkrat svojo instruktorko, da je tamošnja mladina učila. V vadiateljske tečaje so stalno vabili mladino tega kraja, da bi prišla do svojega kadra. Vsi naporji pa so bili doslej brez uspeha, in vendar je v tem kraju ogromno mladine, osnovna šola pa celo še nima gimnazija. Kje telovadi ta mladina? V Ljubnem pa so vendarle agili ljudje! Našel se je denar za izgraditev 60 m skakalnice, ki bo morda le enkrat letno prizorišče kakšnih skakalnih tekem, našel se je denar za izgraditev kegljišča, ki vsekakor ne more služiti za zdrav telesni razvoj pionirjev in mladine. Ali res v tem kraju ni denarja za izgraditev telovadnice, ki bi služila šolski mladini za reden pouk telovadne vzgoje, v popoldanskem in večernem času pa za partizansko društvo? Sicer pa, če republikni odbor dal že 400.000 din, naj ga krajevni občinski odbor pa zadnja vrnejo z gradnjo potrebne telovadnice, o kateri je bilo že toliko polemike po našem časopisu. Niti Celjani niti nov okrajni partizanski odbor v Šoštanju ne bosta mogla v tem kraju držati društva v življenju na ta način, da bosta skrbela za stalno pošiljanje vadiateljev k redni vadbi posameznih oddelkov! Zakaj pa v Veljnju cvete partizansko društvo? Kar trije prosvetni delavci vadijo posamezne oddelke, pa tudi v Šoštanju imajo učitelji in profesorji vzoren odnos do te organizacije, isto v Mozirju in povsod v teh krajih je ogromno mladine po društvih, ki je deležna pravilne vzgoje od naših poklicnih vzgojiteljev. Koliko prosvetnih delavcev pa je pri tem delu angažiranih v Ljubnem?

Preveč bi se oddaljal od ostalih problemov, če bi se podrobneje analiziral problem »Ljubno«! V Šmartnem ob Paki je pred vojno tudi obstajal šolski dom, ki bi po naši zakonodaji po osvoboditvi moral pripadati novi partizanski organizaciji. Ker pa ta stavba stoji na privatnem zemljišču, ga je lastnik tega zemljišča baje po neki čudni pogodbi lahko prodal. Mladina tega kraja pa nima prostora za nemoteno delo, saj se z vsemi ostalimi organizacijami gnete v prosvetnem domu, ki ne odgovarja higienskim pogojem za telovadbo. No v tem primeru bo potrebna »sodga operacija«, ki bo pokazala komu dom dejansko pripada! Pri ostalih društvih bi se ne ustavljal, ker delajo res vzorno. Trenutno sta v mali krizi Lokovica in Gornji grad, vendar lahko pričakujemo, da bosta obe društvi uspešno premagali trenutne težave.

S formiranjem novega okrajnega organa bo brez dvoma po sprejetju obširnega načrta za letošnje leto zaživel partizanska organizacija tudi v območju šoštanskega okraja pestrejšje kot prejšnja leta.

Iz sodne dvorane

IZPRED OKROŽNEGA SODIŠČA

Koštomaž Jernelc si je v Hrenovci pri Dobrni med svojimi vojaškimi dopustom leta 1951 prilačil dvokolo, last cestarja Karla Čeka. Lani poleti, po odpustu iz JLA, si je prilastil možko obleko, last svojega gospodarja Naraka Antona pri Tomažu pri Vojniku. Zvečer 13. 6. 1952 se je vlegel s prizgano cigareto v pečje-ljo in zaspal. Goreči ogorek je padel na žimnico, ki je pričela goreti. Prenočeval je v podstrešni sobi pri Naraku. Ljudje so pravočasno opazili dim in preprečili razširitev ognja. Koštomaž je bil obsojen na 8 mesecev zapor. Sodišče je pri odmeri kazni upoštevalo duševno zaostlost obtoženca.

Brezposelni šofer Križnik Konrad iz Trbovelj je prišel 18. 9. 1952 iz zapor, ki ga je odsluževal zaradi tatvine. Ze 25. 9. 1952 je napravil ponočni obisk v mlekarni v Trbovli in vzel najmanj 13.600 dft gotovine. Nato je še dvakrat vstopil v mlekarino in je bil ob tretji priliki zasačen. Obsojen je bil na dve leti strogega zapor.

Tribuna

OLEPŠEVALNEGA DRUŠTVA V CELJU

TOKRAT PA TRIBUNA NE GRAJA

Navajeni ste bili, da tribuna samo graja in opozarja na napake. Res, to je tudi njena naloga, vendar pa bo danes Tribuna izrekla nekaj pohval.

Začnimo z izlozbi. Priznati moramo, da so izložbe trgovskega podjetja Volna lepe. Zeleli bi, da bi podjetje Volno posnemala še ostala podjetja. Tudi Ljudski magazin prejme pohvalo, ker je zamenjal šipe v svojih izložbah. Ali niso izložbe lepše? Samo nekaj truda je bilo treba, pa je šlo. Tudi prodajalci v tem podjetju so postali prijaznejši.

Imamo tudi nekaj novih prodajal in gostilšč. Podjetje Sadje-Zelenjava je uredilo čedno prodajalno v Stanetovi ulici, Jugovinil v najožjem centru mesta, tovarna čevljev Jadran v pasaži, Vino-Koper pa je s svojo lepo restavracijo gotovo dalo nekaj pobude, da je pričel MLO z ureditvijo restavracije Pošta in Beli vol. Tudi Mladinska knjiga urejuje moderno knjižarno in čujemo še o raznih preureditvah in modernizacijah.

Nikakor ne smemo prezreti pri pohvali gradnje stanovanjskih blokov v Kocbekovi ulici, pri Gledališču in ob Dečkovih cestah ter ureditev Cankarjeve ulice. In končno mora tribuna pohvaliti se sebe. Po mestu se pojavljajo nove plakatne deske, sicer z veliko zamudo, pa vendarle.

Tako. Hvale dovolj. Tribuna, tvoja naloga je, da opozarjaš na napake, ne pa da hvališ. Ne včasih pa naj bo kaka izjava.

Celjani so se predramili. Celje postaja lepše. Zelo počasi, pa vendarle.

PLOT OB SKLADIŠČU BETONA

Beton ima svoje skladišče v Ulici 29. novembra in ob tem skladišču zelo majav plot in tudi zelo lep napis, katerega pa tudi pri najboljši volji ne moreš več prečitati.

Res je, da imajo Betonovci sedaj polne roke dela na gradbiščih — vseeno pa bi mogoče le zgradili kar mimogrede popraviti plot in obnoviti napis.

ŠKROPILNI AVTOMOBIL

Čprav smo šele v zgodnji pomladi, imamo že prahu dovolj po naših več ali manj slabih cestah. Tudi škropilni avtomobil se je letos že prikazal na ulicah, da prežene prah. Ogledovali smo si starčka in se vprašali, če bo vzdržal še letošnje leto? Tega bi si za-

gotovo ne upal trditi. Mislim, da je srčna želja vseh Celjanov, da ne bi omagal.

Pregledali smo letošnji mestni proračun, da bi našli postavko za nabavo novega škropilnega avtomobila. Pa je nismo našli. No, letos je res še več bolj nujnih izdatkov, za prihodnje leto pa bo treba ugrizniti v to ne preveč sladko jabolko in kupiti nov škropilni avtomobil. Meročajni naj mislijo o tem in o pravem času.

Telesna vzgoja in šport

Zadnji nastopi naših športnikov

Z nastopom pomladi je nastalo izredno razgibano življenje naših športnikov, ki vsak dan prihajajo na igrišča, da se preko vestne vadbe pripravijo za razna tekmovanja. Vmes pa koristijo vsako nedeljo, da preizkušajo svoje moči z raznimi nasprotiki.

V Celju so tokrat nastopili kegljači Kladivarja proti mariborskemu Braniku v borbi za zadnje točke v kegljaškem prvenstvu Slovenije v mednarodnem slogu. Celjani so bili uspešni proti oslabilnemu moštvu Branika in dosegli krepko zmago s 117 keglji razlike. Zmaga je bila odločena že po prvih treh kegljicah, kjer so domaćini dosegli že tolikšno prednost, da jih Branikovi niso mogli več dosegati. Od vseh nastopajočih je bil v tem srečanju najboljši Celjan Gerdina s 406 podrtimi keglji. Kladivar je dosegel 224 kegljev (Hrastnik 369, Maribor 391, Gerdina 406, Vanovšek 379, Karadžole 321, Trglas 325), Branik pa 2124 (Malovražič 364, Hočevar 356, Smaka 342, Godnič 325, Vrečko 361, Koba 396). Celjani so se kljub tej zmagi pomaknili v lestvici za eno mesto nižje in začasno »bivakirajo« na 4. mestu.

Nogometaši Kladivarja so v nedeljo zopet razveselili prijatelje nogometne igre. Nogometaše Samobora iz Zagreba so odpravili kar z dvoštevili rezultatom — 10:2 (5:1). Celjani so zlasti v drugem polčasu predvneli pravo ekscitacijo, kjer so z lepo igro in točo golov zadovoljili še tako razvajene gledalce. Lahko trdimo, da je celotno moštvo zadovoljilo s svojim nastopom. In ko se med nogometnimi strokovnjaki vedno bolj postavlja v ospredje vprašanje kako sestaviti moštvo za predstoječa tekmovanja v slovenski ligi, v kateri bo prav prvo srečanje v Mariboru proti Zeleniškemu odločilno za vrh lestvice, lahko po zadnjih nastopih ugotovimo, da starejši igralci kažejo solidno formo in znanje, ki ga ni podcenjevati. Zlasti velja ta ugotovitev za Catra in Dobrajca, ki iz nedelje do nedelje dokazujejo, da še nista za »stare šarce«. Vsa čast mladim igralcem, ki se vedno bolj in bolj uveljavljajo, vendar prav v odločilnem srečanju ne bi bilo umestno vršiti težkih operacij. Tudi mladina je dosegla visoko zmago s Prvomajskim iz Zagreba kar s 6:2 (3:0). Nič čudnega, če v Beogradu malo drugače gledajo na naše mladinsko moštvo in ga po pisanju »Borbe« prištevajo med najboljša mladinska moštva v državi. Neuradno smo čitali v časopisih, da bo mladina Kladivarja kot edino slovensko moštvo sodelovala v Zagrebu na velikem mednarodnem mladinskem turnirju v mesecu maju. Lepo priznanje od najvišjih nogometnih organov! — Nogometaši ZSD Celja so bili v gostih v Storah. Kovinarji pa so bili na domačem igri-

PLOČNIK PRED MESTNIM ODBOROM

Pred novim poslopjem Mestnega ljudskega odbora je lep širok pločnik, ki pa neha ravno 3 m pred pločnikom sosednje hiše. Tam je bila vso zimo lepa luža in tudi ob prvem dežju ne bo drugače. Mogoče bi pa MLO le naročil Upravi za ceste, da dokonča tiste uboge tri metre pločnika.

OBČNI ZBOR OLEPŠEVALNEGA DRUŠTVA

Sredi meseca aprila bo redni letni občni zbor Olepševalnega društva, ki naj bo res javna tribuna prebivalcev našega mesta in na katerega že danes vabimo Celjane. Čas in kraj občnega zbora bomo objavili v prihodnji številki.

Novo sredstvo za izboljšanje zemljišč

Pred nedavnim je neka ameriška kemična tovarna iznašla novo sredstvo za izboljšanje zemlje, ki ga imenujejo *krilium*. Krilium je kemična spojina iz skupine tako imenovanih polielektrolitov, ki so raztopljivi v vodi. Z njim nadomeščajo prirodni humus (črnico). En kilogram kriliuma lahko nadomesti 200 kg humusa. Z njim pravzaprav spreminjajo slabo zemljo (težko, neporozno, glinasto, muljasto) v visoko plodno. To ni umetno gnojilo, ker nima hranljivih snovi, vendar je njegovo dejstvo še učinkovitejše. Krilium drobi gručasto in lepljivo zemljo ter tako omogoči vsesavanje velikih količin vlage in zraka ter razraščanja korenin. V nasprotju s humusom ni podvržen bakteriološkemu razpadanju, zato je njegovo dejstvo tudi dolgotrajnejše. Po-

izkusi so pokazali, da seme hitreje vzklje, korenina, steblo in listje se močneje razraščajo, pridelek pa je tudi za polovico večji.

Na sliki vidite dve rastlini, od katerih se je leva že razcvetela, ker je zemlji primestan krilium, druga pa je posejana istočasno, le brez njegove primesti.

OBJAVE IN OGLASI

Podjetja, ustanove, šole pozor!

Prodajamo bukova drva fco vagon ali po želji na mesto potrošnje. Cene zmerne. Vse informacije dobite pri: GOZDNEM GOSPODARSTVU, CELJE Tel. 20-55

VPISOVANJE

Vpisovanje otrok v prvi razred osnovne šole se vrši na 1. in II. osnovni šoli v Celju v ponedeljek, dne 6. aprila in v torek, 7. aprila od 8. do 11. ure.

Vpisujemo otroke, ki so rojeni 1. 1946. Otroke naj pripeljejo k vpisu starši. S seboj naj prinesejo rojstni list otroka.

Upravi I. in II. osnovne šole.

SPREMEMBA AVTOBUSNEGA REDA

»Avtobusni promet Celje« spreminja s 6. IV. 1953 avtobusni vozni red na sledečih progah:

Avtobusna proga Celje—Laško

Odhodi iz Celja ob 9.00, 13.20 in 17. uri.

Odhodi iz Laškega ob 9.55, 13.55 in 17.50 uri.

Avtobusna proga Celje—Dobriča vas—Prebold

Odhodi iz Celja ob 5.15, 7.15 do Prebolda, 10.15 do Zaleca, 12.00, 14.30, 16.00, 18.00 in 20.15 do Dobričeve vasi in ob 17.00 do Prebolda.

Odhodi iz Dobričeve vasi ob 6.20, 12.45, 15.10, 16.30, 18.50 in 20.45, odhodi iz Prebolda ob 8.05 in 14.15 uri; odhod iz Zaleca ob 10.40 uri.

Avtobusna proga Celje—Vojnik—Strmec—Frankolovo

Odhodi iz Celja do Vojnika: 8.00, 10.30, 12.30 ob nedeljah, 18.00 in 20.30 uri; do Strmca: 6.00 in 14.30 uri ob delavnikih; do Frankolovega: 13.15 in 20.30 uri.

Odhodi iz Vojnika: 8.30, 11.00, 13.00, 18.30 uri.

Odhodi iz Strmca: 6.30, 15.00.

Odhodi iz Frankolovega: 6.15 in 13.45 uri.

Avtobusna proga Celje—Store—Sentjurij

Odhodi iz Celja do Store: 5.20, 7.30, 11.50, 13.30, 15.30, 17.30, 19.30; do Sentjurja: 9.30.

Odhodi iz Store do Celja: 5.30, 7.45, 11.45, 14.10, 15.45, 17.45 in 19.45; iz Sentjurja ob 10.00 uri.

Uprava.

NAJDENO

Neugotovljenega dne v mesecu novembru 1952 je bila neki ženski v Ljudskem marazinu v Celju ukradena denarnica s 700 din gotovine in neko pogodbo. Denarnica s 400 din gotovine se je našla. Na cesti v Tremarjih je bila najdena avtomobilska guma št. 900—20 znamke »Dunlop«. Lastnika naj se javita z dokazilom o lastništvu na ONZ Celje-mesto, soba št. 70.

Tombola

v korist gluhtonemih
bo 12. aprila 1953

Za 20 din lahko dobiš
100.000 din

Tablice prodaja: Prodajalna JUGOSLOVANSKE LOTERIE v Celju in vsi prodajalci sreč

V začetku maja bo izšla enajsta izpopolnjena in pomnožena izdaja knjige

Felicita Katinšek: SLOVENSKA KUJARICA

Dejstvo, da je bila 10. izdaja tega priljubljenega gospodinskega priročnika v glavnem razprodana že v dveh mesecih, je najboljšje priporočilo za to najboljšo in najobširnejšo slovensko knjigo o kuhanju.

Nova izdaja bo ustrezala vsem dejanskim potrebam, pa naj gre za pripravo preprostih, a okusnih jedi v družini ali za jedilnike v hotelih z mednarodnimi gosti. Vsaki že izurjeni kuharici in gospodinjki bo dragocena svetovalka, začetnicam pa nepogrešljiv in zanesljiv učbenik za strokovno izobrazbo. KER JE PRIČAKOVATI, DA BO TUDI NOVA 11. IZDAJA KMALU RAZPRODANA, JE PRAV, DA SI JO ZAGOTOVITE Z NAROČILOM VNAPREJ.

Cena v platno vezani knjigi je din 900.—. Zunanji naročniki doplačajo še din 30.— za poštnino. Prednaročnikom nudimo ugodnost plačila v dveh obrokih. Prvi obrok zapade v plačilo ob oddaji naročila, z nakazilom druge polovice kupnine z dodatkom za poštnino jim je knjiga zagotovljena in jo prejmejo takoj po izidu. S plačilom vnaprej si prihranite višje stroške za pošiljatev s povzjetjem. Denar nakažite na naš tekoči račun pri Narodni banki FLRJ, podružnica za Slovenijo, številka 604-T-68. Navedite na zadnji strani položnice ki jo dobite pri vsakem poštnem uradu, da se nanaša plačilo na 11. izdajo »Slovenske kuharice«.

SLOVENSKE KNJIŽNE ZAVOD
Ljubljana
Poštni predal 163

Nova trgovina čevljev v Celju

V Prešernovi ulici št. 5 (pasaža) smo uredili moderno trgovino čevljev. Izdelki naše tovarne so posebno kvalitetni, trpežni in prikladni za vsak teren in uporabo. Oglejte si našo veliko izbiro in gotovo boste našli čevlje za Vaš okus. Obiščite nas in se prepričajte. PRIPOROČAMO SE!

„Jadean“ TOVARNA ČEVLJEV-MIREN PRI GORICI
PRODAJALNA CELJE, PREŠERNOVA ULICA 5 - PASAŽA

RESTAVRACIJA »VINO KOPER« V CELJU

OBVEŠČA CENJENE GOSTE, DA JE S 1. APRILOM PREVZELA RESTAVRACIJO AD KLADIVAR OB MESTNIH GARAŽAH NA DOLGEM POLJU, KJER DOBITE VSE, KAR VAM MORE NUDITI RESTAVRACIJA V PREŠERNOVI ULICI: TOPLA IN MRZLA JEDILA, RIBE IN DRUGE SPECIALITETE KAKOR TUDI PRISTNA IN PRIZNANA ISTRSKA VINA

V LJUDNO VABLJENI!

Kupujemo slovenske antikvariatne knjige (Modra ptica, Hram, Dobra knjiga itd.) v vseh količinah

Knjižarna - papirnica - antikvariat
Drž. založba Slovenije, podružnica II. Celje, Stanetova ulica 10

IZJAVA

Podpisani Smrečnik Severin, uslužbenec iz Celja, Plečnikova ulica, obžalujem in preklencujem vse žaljive izjave, ki sem jih izrekel dne 2. 12. 1952 napram Zadravec Drugu, ravnatelju Lesno-predelovalnega podjetja v Celju.

Smrečnik Severin

Celje, dne 31. 3. 1953.
Tov. URANJEK NADA, trgovska pomočnica pri poslovalnici »Turiste« v Celju, ni od nigrar pooblaščen kakor tudi ne od nje določena oseba, zbirati kakršnih koli podatkov o tovarniški Borštner Marjeti, Ulica 29. novembra št. 15, Celje. V nasprotnem primeru sledi sodni postopek.
Borštner Ivan.

RAZPORED NEDELJSKE DEZURNE SLUŽBE
Dne 5. 4. 1953: tov. dr. Cerin Josip, Celje, Cankarjeva ulica 9. — Nedeljska zdravniška dežurna služba traja od sobote popoldne do ponedeljka do 8. ure zjutraj

KINO

KINO UNION CELJE
Od 31. 3. do 6. 4.: JARA GOSPODA, slovenski film
Od 7. 4. do 13. 4.: GLAS DRUGEGA, francoski film

KINO DOM CELJE
Od 31. 3. do 6. 4.: ENCORE, angleški film
Od 7. 4. do 13. 4.: CANTIFLAS — MUSKETIR, mehiški film
Predstave dnevno ob 18. in 20. uri, ob nedeljah ob 16. in 20. uri.